

உங்களுடைய இறையியலைக் கட்டுதல்

பாடம் 1

இறையியல் என்றால் என்ன?

Manuscript

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வெளியீட்டின் எந்த பகுதியும் Third Millennium Ministries, Inc. 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707. இன் வெளியீட்டாளரினுடைய எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி எந்தவொரு வடிவத்திலும் அல்லது லாபத்திற்கான எந்த வகையிலும் மீண்டும் உருவாக்கப்படக் கூடாது. மதிப்பாய்வுக்கோ, கருத்து தெரிவிக்கவோ அல்லது ஆழ்ந்த அறிவுத்திறன் சம்பந்தப்பட்ட நோக்கங்களுக்காகவோ சுருக்கமான மேற்கோள்களாக எடுக்கப்படலாம்.

சுட்டிக்காட்டப்படாவிட்டால் எல்லா வேத மேற்கோள்களும் பரிசுத்த வேதாகமத்திலிருந்து வந்தவை, The Bible Society of India Version Tamil-O.V. (New Orhto), copyright © 2018 . அனுமதியுடன் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன.

THIRDMILL ஊழியத்தைப் பற்றி

1997 ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்ட இந்த Thirdmill ஒரு இலாப நோக்கம் இல்லாத சுவிசேஷ மார்க்க கிறிஸ்தவ ஊழியமாகும்.

வேதாகம கல்வி. உலகத்திற்காக. இலவசமாக.

ஊழியத்திற்கு போதுமான பயிற்சி இல்லாத உலகெங்கிலும் உள்ள நூறாயிரக்கணக்கான போதகர்கள் மற்றும் கிறிஸ்தவ தலைவர்களுக்கு இலவச கிறிஸ்தவ கல்வியை வழங்குவதே எங்கள் குறிக்கோளாகும். ஆங்கிலம், அரபு, மாண்டரின், ரஷ்ய மற்றும் ஸ்பெயின் நாட்டு மொழிகளில் இணையற்ற பல்லாடகவியல் பாடசாலை பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி உலகளவில் விநியோகிப்பதன் மூலம் இந்த இலக்கை அடைகிறோம். எங்கள் பாடத்திட்டம் எங்கள் கூட்டு ஊழியங்கள் மூலம் பன்னிரண்டிற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இந்த பாடத்திட்டத்தில் வரைகலை மூலம் இயக்கப்படும் காணொளி காட்சிகள், அச்சிடப்பட்ட கல்வி உபகரணங்கள் மற்றும் இணைய வழி கல்வி உபகரணங்கள் உள்ளன. இது இணைய வழியாகவும் நேரடியான கல்வி நிலையங்கள் மூலமாகவும் கற்றுக்கொடுப்பதற்கு பள்ளிகள், குழுக்கள் மற்றும் தனிநபர்களால் பயன்படுத்தப்படும் பொருட்டு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பல ஆண்டுகளாக, மிகச்சிறந்த உள்ளடக்கம் மற்றும் தரத்திற்கான விருது பெற்ற பல்லாடகவியல் பாடங்களை உருவாக்கும் அதிக செலவு குறைந்த முறையை நாங்கள் உருவாக்கியுள்ளோம். எங்கள் எழுத்தாளர்கள் மற்றும் தொகுப்பாளர்கள் இறையியல் ரீதியாக பயிற்சி பெற்ற கல்வியாளர்கள் ஆவர், எங்கள் மொழிப் பெயர்ப்பாளர்கள் அவர்களின் சொந்த மொழிகளில் இறையியல் புலமை பெற்றவர்கள், மற்றும் எங்கள் பாடங்களில் உலகெங்கிலும் உள்ள நூற்றுக்கணக்கான மரியாதைக்குரிய பாடசாலை பேராசிரியர்கள் மற்றும் போதகர்களின் நுண்ணறிவு உள்ளது. இதனோடு கூட,

எங்கள் வரைகலை வடிவமைப்பாளர்கள், விளக்குபவர்கள் மற்றும் தயாரிப்பாளர்கள் அதிநவீன உபகரணங்கள் மற்றும் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி மிக உயர்ந்த உற்பத்தித் தரங்களை வழங்குகின்றனர்.

எங்கள் விநியோக இலக்குகளை நிறைவேற்றுவதற்காக, Thirdmill ஊழியமானது சபைகள், பாடசாலைகள், வேதாகம பள்ளிகள், மிஷனரி ஊழியர்கள், கிறிஸ்தவ ஒளிபரப்பாளர்கள் மற்றும் செயற்கைக்கோள் தொலைக்காட்சி வழங்குநர்கள் மற்றும் பிற அமைப்புகளுடன் திறம் சார்ந்த கூட்டாண்மைகளை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த உறவுகள் ஏற்கனவே தனியாக ஊழியம் செய்கிற தலைவர்கள், போதகர்கள் மற்றும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு எண்ணற்ற காணொளி பாடங்களை விநியோகித்துள்ளன. எங்கள் வலைத்தளங்கள் விநியோகத்திற்கான வழிகளாக உள்ளன. மேலும் உங்கள் சொந்த கற்றல் சமூகத்தை எவ்வாறு தொடங்குவது என்பதற்கான பாட உபகரணங்களையும் எங்கள் பாடங்களுக்கு கூடுதல் உபகரணங்களையும் வழங்குகின்றன.

Thirdmill ஊழியம் IRS என்கிற அமைப்பினால் 501(c)(3) கழகமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. சபைகள், நிறுவனங்கள், வணிகங்கள் மற்றும் தனிநபர்களின் தாராளமான, வரி விலக்கு பெற்ற பங்களிப்புகளை நாங்கள் சார்ந்து இருக்கிறோம். எங்கள் ஊழியத்தைப் பற்றிய கூடுதல் தகவலைப் பெறுவதற்கும் நீங்கள் எவ்வாறு ஈடுபடலாம் என்பதை அறிவதற்கும் தயவுசெய்து www.thirdmill.org யைப் பார்வையிடவும்.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை.....	1
வரையறைகள்.....	2
வழக்கமான வரையறைகள்.....	2
தாமஸ் அக்வினாஸ்.....	3
சார்லஸ் ஹோட்ஜ்.....	5
வில்லியம் அமேஸ்.....	8
ஜான் ஃபிரேம்.....	9
போக்குகள்.....	10
கல்வி நோக்குநிலை.....	10
வாழ்க்கை நோக்குநிலை.....	11
மதிப்பீடுகள்.....	13
கல்விசார் நோக்குநிலை.....	13
வாழ்க்கை நோக்குநிலை.....	17
இலக்குகள்.....	20
முதன்மை இலக்குகள்.....	21
பாரம்பரிய கோட்பாடு.....	21
நடை முறை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை.....	23
சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள்.....	26
ஒன்றையொன்று சார்ந்திருத்தல்.....	30
பாரம்பரிய கோட்பாடு.....	30
நடைமுறை இறையியல்.....	32
சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள்.....	34
முன்னுரிமைகள்.....	37
தலைப்புகள்.....	42
விருப்பங்கள்.....	42
தேர்வுகள்.....	44
முடிவுரை.....	46

உங்களுடைய இறையியலைக் கட்டுதல்

பாடம் 1

இறையியல் என்றால் என்ன?

முன்னுரை

சிறு குழந்தைகள் பொருட்களைக் கட்டுவதை நம்மில் பெரும்பாலானோர் ஒரு வேளையில் அல்லது மற்றொரு வேளையில் பார்த்திருப்போம். பொதுவாக, குழந்தைகள் விரிவான திட்டங்களை உருவாக்குவதில்லை. அவர்கள் அந்த நேரத்தில் சிறந்ததாகத் தோன்றும் பொருள்களை ஒன்று சேர்க்குகிறார்கள். ஆனால் பெரியவர்கள் வீடுகள் அல்லது பிற கட்டிடங்கள் போன்றவற்றைக் கட்டும்போது, நம்பகமான திட்டத்தைக் கொண்டிருப்பதும், அந்த திட்டத்தை முடிந்தவரை கவனமாக செயல்படுத்துவதும் எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள்.

பல வழிகளில், கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுபவர்கள் தங்கள் இறையியலைக் கட்டியெழுப்பும்போது அதுவே உண்மையாக இருக்க வேண்டும். இறையியல் என்பது குழந்தை விளையாட்டு அல்ல. கிறிஸ்தவ இறையியல் வழங்குகிற கட்டமைப்புகள் உள்ள நம் வாழ்வில் ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்ந்து, வேலை செய்து, தேவனை ஆராதிக்கிறோம். இந்த காரணத்திற்காக, ஒரு நம்பகமான திட்டம் வகுத்து கிறிஸ்தவ இறையியலை முடிந்தவரை கவனமாக கட்டமைக்க அந்த திட்டத்தை செயல்படுத்துவது முக்கியம்.

உங்களுடைய இறையியலை கட்டுதல் என்கிற நமது தொடரின் முதலாவது பாடம் இதுவாகும். இந்தத் தொடரில், தேவனைக் கனம்பண்ணும் மற்றும் நமது வாழ்க்கைக்கான அவரது நோக்கங்களை மேம்படுத்தும் ஒரு பொறுப்பான இறையியலைக் கட்டமைக்க நாம் பின்பற்ற வேண்டிய சில அடிப்படை காரியங்களை ஆராய்வோம். "இறையியல் என்றால் என்ன?" என்பது தான் இந்தப் பாடத்தின் தலைப்பாகும். நாம் கிறிஸ்தவ இறையியலைப் படித்து, வாழும்போது நாம் மனதில் கொள்ள வேண்டிய சில அத்தியாவசியமான இக்கேள்விக்கான நமது பதிலானது பரிசீலனைகளைத் தொடரும்.

நம்முடைய பாடமானது இரண்டு முக்கிய பகுதிகளாக பிரிக்கப்படும். முதலில், இறையியலின் வரையறைகளைப் பார்ப்போம். இரண்டாவதாக, இறையியலின் இலக்குகளை ஆராய்வோம். மூன்றாவதாக, இறையியலின் தலைப்புகளை நாம் தொடுவோம். "இறையியல்" என்ற சொல்லின் மூலம் நாம் எதைக் குறிக்கிறோம் என்பதை வரையறுப்பதன் மூலம் தொடங்குவோம்.

வரையறைகள்

கிறிஸ்தவர்கள் "இறையியல்" என்கிற வார்த்தையை அதிகம் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதால் அதனுடைய பொருள் என்ன என்பதில் நாம் அனைவரும் உடன்படுகிறோம் என்று நீங்கள் அனைவரும் நினைக்கலாம். ஆனால் பல நூற்றாண்டுகளாக முன்னணி இறையியலாளர்கள் கிறிஸ்தவ இறையியலின் பல்வேறு கருத்துகளை ஊக்குவித்துள்ளனர். இந்த வார்த்தையானது இயேசுவின் நாட்களுக்கு முன்பிருந்த பண்டைய கிரேக்க தத்துவத்திலிருந்து வருகிறது, ஆனால் அது வேதாகமத்தில் ஒருபோதும் காணப்படுகிறதில்லை. பழைய ஏற்பாட்டின் பண்டைய கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பான செப்டுவஜின்ட்டில் இது காணப்படவில்லை. புதிய ஏற்பாட்டிலும் அது தோன்றவில்லை. "இறையியல்" என்ற வார்த்தையானது ஆரம்பகால விசுவாசிகளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அஞ்ஞான அர்த்தங்களைக் கொண்டிருந்ததால் அது ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அப்படியிருந்தும், கிறிஸ்தவர்கள் புதிய ஏற்பாட்டு காலத்திற்குப் பிறகு "இறையியல்" என்ற வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்கினர், மேலும் இது இன்று நமது கிறிஸ்தவ சொற்களஞ்சியத்தில் ஒரு வழக்கமான சொல்லாக மாறிவிட்டது. நிச்சயமாக, ஆயிரம் ஆண்டுகள் முழுவதும், அது வெவ்வேறு வழிகளில் என்ன அர்த்தம் கொண்டதாய் இருந்தது என்பதை நாம் புரிந்து கொண்டோம். எனவே, இந்த தொடரில் நாம் பின்பற்றும் இறையியல் கருத்தை ஆரம்பத்திலிருந்தே தெளிவுபடுத்துவது முக்கியமாகும்.

இறையியலின் வரையறைகளை நாம் மூன்று வழிகளில் விவாதிப்போம். முதலாவதாக, நாம் நான்கு பொதுவான வரையறைகளை அறிமுகப்படுத்துவோம். இரண்டாவதாக, இந்த வரையறைகள் எடுத்துக்காட்டும் போக்குகளை நாம் விவரிப்போம். மூன்றாவதாக, இந்தப் போக்குகளின் பலம் மற்றும் பலவீனங்களின் சில மதிப்பீடுகளை நாம் தொடுவோம். "இறையியல்" என்ற வார்த்தையின் நான்கு பொதுவான வரையறைகளைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் தொடங்குவோம்.

வழக்கமான வரையறைகள்

ரோமர் 1 இன் படி, அனைத்து மனிதர்களும் தங்கள் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நாளும் இறையியலுடன் ஈடுபடும் ஒரு உணர்வு உள்ளது. இங்கே, ஆரம்பத்தில் இருந்தே, தேவனுடைய கண்ணுக்குத் தெரியாத பண்புகளும் அவருடைய தார்மீக எதிர்பார்ப்புகளும் சிருஷ்டிப்பின் மூலம் மனித இனத்திற்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று பவுல் விளக்கினார். சிருஷ்டிப்பில் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டை எதிர்கொள்ளும்போது, அவிசுவாசிகளும் கூட, சில சமயங்களில் தங்களையறியாமலே, தேவனையும் அவருடைய நியாயமான எதிர்பார்ப்புகளையும் பிரதிபலிக்கிறார்கள். மேலும்,

விசுவாசிகள் தாங்கள் எப்போது வாழ்ந்தாலும், எங்கு வசித்தாலும், தங்கள் நேரத்தின் பெரும்பகுதியை தேவனைப் பற்றிய சிந்தனையில் செலவிடுகிறார்கள். ஆயினும் கூட, இந்தத் தொடரில், இறையியலை ஆய்வுத் துறையாகத் தொடர் ஒரு ஒருங்கிணைந்த மற்றும் நன்கு அறிந்த முயற்சியை மேற்கொள்ளும் மக்களால் நிகழ்த்தப்படும் மிகவும் முறையான பணியாக இறையியலில் கவனம் செலுத்த விரும்புகிறோம்.

கிறிஸ்தவர்களும் மற்றவர்களும் இறையியலின் முறையான ஒழுக்கத்தை எண்ணற்ற வழிகளில் வரையறுத்துள்ளனர். ஆனால் இங்கே நம்முடைய நோக்கங்களுக்காக, நான்கு மரியாதைக்குரிய கிறிஸ்தவ இறையியலாளர்களான தாமஸ் அக்வினாஸ், சார்லஸ் ஹாட்ஜ், வில்லியம் அமெஸ் மற்றும் சமகால இறையியலாளரான ஜான் ஃபிரேம் ஆகியோர்களின் வழக்கமான வரையறைகளின் மாதிரியை மட்டும் பார்ப்போம். தாமஸ் அக்வினாஸ் இறையியலை எவ்வாறு வரையறுத்தார் என்பதை முதலில் கவனியுங்கள்.

தாமஸ் அக்வினாஸ்

சுமார் 1225 முதல் 1274 வரை வாழ்ந்த புகழ்பெற்ற ரோம கத்தோலிக்க இறையியலாளரான தாமஸ் அக்வினாஸ், இறையியலின் மிகவும் பாரம்பரிய வரையறையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். அவருக்கு முன் வாழ்ந்த இறையியலாளர்களின் நடைமுறைகளிலிருந்து அவரது கண்ணோட்டங்கள் வளர்ந்தன, மேலும் அவரது கருத்துக்கள் இன்றும் திருச்சபையின் பல கிளைகளில் உள்ள இறையியலாளர்களின் மீது தொடர்ந்து தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

தாமஸ் எனக்கு ஒரு பெரிய உத்வேகம் ஆவார், ஏனென்றால், ஒரு புறம், வேதாகமத்தின் பகுதிகளையும், கிறிஸ்தவத்தின் போதனைகளையும், போதனைகளுக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தையும், அதே நேரத்தில் உள்ளீடுகள், தரவுகள், ஆராய்ச்சிகள், உங்கள் காலத்தின் பிரதான தத்துவம் மற்றும் அறிவியலில் உள்ள அனைத்து இயக்கங்களையும் நாம் எவ்வாறு அணுகலாம் என்பதற்கு தாமஸ் நமக்கு முன்மாதிரியாக இருக்கிறார்.

அரிஸ்டாட்டிலின் சிந்தனையையும் கிறிஸ்தவ சிந்தனையையும் ஒன்றாகக் கொண்டு வந்த விதத்தின் காரணமாக தாமஸ் பெரிய தொகுப்பாளர் என்று அறியப்பட்டார், அந்த நேரத்தில், அவரால் அதைச் செய்ய முடியும் என்று யாரும் நினைக்கவில்லை. அரிஸ்டாட்டில் ஒருவிதத்தில் அதைக் குறித்து மறந்து போயிருந்தார். அரேபியர்கள் மூலம் மேற்கத்திய உலகிற்கு அவர் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார், அவர்கள் அவருடைய படைப்பை

லத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தனர், இதனால் எல்லோரும் அவரை மீண்டும் படிக்க முடிந்தது. அரிஸ்டாட்டில் மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது, அரிஸ்டாட்டில் ஒரு மேதை என்பதை எல்லோரும் அங்கீகரித்ததால், கிறிஸ்தவ மண்டலத்தில் ஒரு சிறு அச்சம் ஏற்பட்டது. அவர் புத்திசாலியாக இருந்தார். அவர் எல்லாவற்றையும் எழுதியிருந்தார், அதாவது, உண்மையில் எல்லாவற்றையும் எழுதினார். பின்னர், மூன்றாவதாக, அரிஸ்டாட்டில் கூறுவது எல்லாம் கிறிஸ்தவத்துடன் முரண்படுவது போல் தோன்றியது, எனவே, அது ஏதோ ஒரு வகையில் கிறிஸ்தவத்தை மறுத்தது. தாமஸ் இந்த விஷயத்தை மிகவும் தீவிரமாக எடுத்துக்கொள்கிறார், அதே நேரத்தில் அவர் தனது பாரம்பரிய போதனையை பராமரிக்கிறார். அவர் கிறிஸ்தவத்திற்கு ஒரு வலுவான, ஆழமான, கருத்தியல் அர்ப்பணிப்பை மட்டுமல்ல, ஒரு ஆவிக்குரிய அர்ப்பணிப்பையும் பராமரிக்கிறார். இந்த இரண்டிற்கும் இடையிலான சந்திப்பில் அவர் வேலை செய்யத் தொடங்குகிறார்.

– Dr. ஜேம்ஸ் கே. டியூ, Jr.

அவரது நன்கு அறியப்பட்ட படைப்பான சும்மா தியோலாஜிகாவின் பகுதி 1, கேள்வி 1, பிரிவு 7 இல், அக்வினாஸ் இறையியலை "புனிதமான கோட்பாடு" என்று அழைத்தார் மற்றும் அதை பின்வருமாறு வரையறுத்தார்:

[இதில்] எல்லாக் காரியங்களும் தேவனுடைய அம்சத்தின் கீழ் நடத்தப்படுகின்ற [ஒரு ஒருங்கிணைந்த] விஞ்ஞானம்: ஏனென்றால் அவை தேவனாக இருக்கின்றன அல்லது அவை தேவனைக் குறிக்கின்றன.

இந்த வரையறையின் இரண்டு பரிமாணங்கள் சிறப்பு கவனத்திற்குரியவை. இறையியலை ஒரு "விஞ்ஞானம்" என்று அக்வினாஸ் அடையாளம் கண்டார் என்பதை முதலில் கவனியுங்கள்.

இப்போது, இங்கே, அக்வினாஸ் இந்த வார்த்தையின் நவீன அர்த்தத்தில் அறிவியலைக் குறிப்பிடவில்லை. மாறாக, அவர் "விஞ்ஞானம்" என்ற வார்த்தையை "அறிவார்ந்த அல்லது அறிவார்ந்த தேடல்" என்ற பழைய மற்றும் பரந்த அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தினார். இந்த அர்த்தத்தில், இறையியல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கைக் கொண்ட ஒரு கல்விப் பணியாகும். மக்கள் உயிரியல், உளவியல், இலக்கியம், சட்டம் அல்லது வரலாற்றைப் படிப்பதைப்

போலவே, இறையியலாளர்கள் இறையியலை ஒரு கல்வித் துறையாகத் தொடர்கிறார்கள்.

அக்வினாஸின் பார்வையில், கோட்பாடுகள் அல்லது கருத்தாக்கங்களைப் பற்றி சிந்திப்பதும், பேசுவதும் எழுதுவதும் தான் இறையியலாளரின் பணியாக இருந்தது. கிறிஸ்தவ வாழ்வின் ஒவ்வொரு பரிமாணத்திலும் இறையியல் நடைமுறைத் தாக்கங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று அக்வினாஸ் நம்பினார். ஆனால் அவர் முதன்மையாக இறையியலை ஒரு அறிவியலாக, அதாவது ஒரு அறிவார்ந்த தேடலாக கருதினார்.

இறையியல் ஒரு ஒருங்கிணைந்த அறிவியலாக இருப்பதோடு, இறையியலின் துறை இரண்டு முக்கிய பாடங்களில் கவனம் செலுத்துகிறது என்று அக்வினாஸ் தீர்மானித்தார். ஒரு புறம், இறையியலாளர்கள் "தேவன் சம்பந்தப்பட்ட" பிரச்சனைகளைக் கையாள்கிறார்கள்.

எடுத்துக்காட்டாக, இறையியலாளர்கள் தேவனுடைய பண்புகளான அவரது சர்வஞானம், சர்வவல்லமை, மற்றும் பரிசுத்தம் போன்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் அவருடைய திட்டம் மற்றும் கிரியைகளைப் பற்றியும் அவர்கள் நம்புவதை வடிவமைக்கிறார்கள். நாம் அடிக்கடி இந்த மற்றும் இதற்கு ஒத்த தலைப்புகளை "முறையான இறையியல்" படிப்பு என்று அழைக்கிறோம். தேவனைப் பற்றித் தான் இதில் நாம் படிக்கிறோம்.

மறுபுறம், அக்வினாஸைப் பொறுத்தவரை, இறையியலின் ஒழுக்கம் என்பது "தேவனைக் குறிக்கும்" வழிகளில் மற்ற பாடங்களைப் படிப்பதாகும். இந்த விஷயங்கள் பெரும்பாலும் தேவனைப் பற்றிய குறிப்பு இல்லாமல் மற்ற துறைகளில் விவாதிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் இறையியலாளர்கள் தேவனுடன் தொடர்புடைய அவற்றைப் படிக்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, கடைசி விஷயங்களைப் பற்றிய ஆய்வான கடைசி கால இறையியல் என்பது நாம் "பொது இறையியல்" என்று அழைக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான விஷயமாகும். அவை முறையான இறையியல் என்றாலும் கூட, மனிதர்களின் இயல்பு, தீமை மற்றும் பாவம், மீட்பு மற்றும் அது போன்ற தலைப்புகள் பற்றிய கிறிஸ்தவ போதனைகள் அனைத்தும் இறையியலின் கீழ் வருகின்றன.

அக்வினாஸின் இறையியலின் பொதுவான வரையறையை மனதில் கொண்டு, 1797 முதல் 1878 வரை வாழ்ந்த புராட்டஸ்டன்ட் இறையியலாளரான சார்லஸ் ஹோட்ஜ் என்பவரிடமிருந்து இதே போன்ற கண்ணோட்டத்தைக் கருத்தில் கொள்வோம்.

சார்லஸ் ஹோட்ஜ்

புராட்டஸ்டன்ட் இறையியலாளர்கள் தங்கள் ரோம கத்தோலிக்க சகாக்களிடமிருந்து பல வழிகளில் வேறுபட்டிருந்தாலும், ஒட்டுமொத்தமாக, அவர்கள் இறையியலின் அடிப்படை வரையறையை பெரிதும் மாற்றவில்லை.

பிரின்ஸ்டனைச் சேர்ந்த சார்லஸ் ஹோட்ஜ் தனது புத்தகமான *Introduction to Systematic Theology* இல் chapter 2, section 1 இல், இறையியலை பின்வருமாறு வரையறுத்தார்:

தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் உண்மைகளின் அறிவியல் என்று அவர் இறையியலை வரையறுத்தார். அந்த உண்மைகள் தேவனுடைய இயல்பு மற்றும் அவருடனான நமது உறவைப் பற்றியது என்று கூறினார்.

ஹோட்ஜின் வரையறையானது அக்வினாஸின் வரையறைக்கு மிகவும் ஒத்திருக்கிறது என்பதை நாம் இங்கே காணலாம். அக்வினாஸ் மற்றும் ஹோட்ஜ் இருவரும் இறையியலை ஒரு "அறிவியல்" என்று விவரித்தனர். அக்வினாஸைப் போலவே, ஹோட்ஜ் இறையியலை முக்கியமாக ஒரு கல்வித் துறையாகப் பார்த்தார். உண்மையில், அவர் தனது காலத்தில் இயற்கை அல்லது இயற்பியல் விஞ்ஞான முறைகளை இறையியலாளர்கள் பின்பற்றுவதற்கு ஒரு முன்மாதிரியாகப் பயன்படுத்தும் அளவுக்குக் கூடச் சென்றார். Introduction of *Systematic Theology*, chapter 1, section 1 இல், ஹோட்ஜ் இறையியலை இயற்கை அறிவியலுடன் ஒப்பிட்ட விதத்தைக் கவனியுங்கள்:

இயற்கை என்பது வேதியியலின் அல்லது இயந்திரவியலின் ஒரு அமைப்பாக இருப்பதை விட வேதாகமம் இறையியலின் ஒரு அமைப்பு அல்ல. வேதியியலாளர் அல்லது இயந்திரத் தத்துவஞானி, அவை தீர்மானிக்கப்படும் விதிகளைக் கண்டறிவதற்காக ஆராய வேண்டிய உண்மைகளை நாம் இயற்கையில் காண்கிறோம். எனவே, வேதாகமத்தில் உள்ள சத்தியங்களை இறையியலாளர் சேகரித்து, உண்மையென்று சான்றளித்து, ஒழுங்குபடுத்தி அவைகளுக்கிடையேயுள்ள தொடர்புகளை எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

சார்லஸ் ஹோட்ஜ் 1800 களின் ஒரு மனிதராக இருந்தார், மேலும் 1800 களில் "அறிவியல்" என்ற வார்த்தை இன்று இருப்பதை விட பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. நவீன காலத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இறையியலை ஒரு அறிவியலாக கருதுவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இல்லை, ஏனென்றால் அறிவியலை நாம் கடினமான அறிவியல் என்று நினைக்கிறோம். ஆனால் 1800 களில் விஞ்ஞானம் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, முறையான, ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட அறிவு அமைப்பாக இருந்தது, அது ஒரு குறிப்பிட்ட விசாரணைத் துறையில் கவனம் செலுத்தியது. எனவே, ஹோட்ஜ் தனது காலத்திய விஞ்ஞானங்களான வரலாறு,

புவியியல் அறிவியல் போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் தனது முறையான இறையியலைத் திறக்கிறார். நாம் இன்று அவற்றை அறிவியல் என்று நினைக்க மாட்டோம், ஆனால் அவரது காலத்தில், அவை அறிவியல்களாக இருந்தன. மேலும், அவரது காலத்தில், விஞ்ஞானமும் விஞ்ஞான முறையும் அவருக்கு முந்தைய நூற்றாண்டில் மிகவும் சாதித்திருந்தன, அது அறிவைப் பெறுவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக மிகவும் மதிக்கப்பட்டது. ஆனால் கூடுதலாக, அவர் இறையியல் என்பது உண்மைகளின் அமைப்பு என்பதை வலியுறுத்த விரும்பினார்; இது வெறுமனே உண்மைகளின் திரட்சி அல்ல. எனவே, வானியலைப் போலவே, ஒரு வானியலாளர் வெறுமனே வான்பொருள்களைப் பார்த்து அவற்றைப் பற்றிய உண்மைகளின் பட்டியலை உருவாக்குவதில்லை. அந்த நபர் அந்த உண்மைகளை ஒரு ஒத்திசைவான அமைப்பாக ஒழுங்கமைக்க முயற்சிக்கிறார், அதுதான் வானியல் ஆகும். இறையியலில், இறையியலாளர் வேதாகமத்தின் உண்மைகளைப் பார்க்கிறார், வேதத்தின் உண்மைகளை மட்டும் பட்டியலிடவில்லை, ஆனால் வேதத்தின் அந்த உண்மைகளை எடுத்து அவற்றை ஒரு அமைப்பில் ஒழுங்கமைக்கிறார், இதனால் அந்த உண்மைகள் ஒவ்வொன்றும் மற்றவற்றுடன் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

– Dr. லாரி ட்ரோட்டர்

ஹோட்ஜைப் பொறுத்தவரை, ஒரு விஞ்ஞானி இயற்கையை அணுகுவதைப் போலவே வேதத்தை அணுகுவதே இறையியலாளரின் பணியாக இருந்தது. வேதாகமத்தின் உண்மைகளைச் சேகரித்து, ஆராய்ந்து, ஒழுங்கமைப்பது அவரது வேலையாகும். இறையியலானது கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கு பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று ஹோட்ஜ் நம்பினார். ஆனால், அக்வினாஸைப் போலவே, ஹோட்ஜ் இதை முறையான இறையியலின் மையமாக பார்க்கவில்லை. மாறாக, அவர் விண்ணப்பத்தை ஊழியர்கள் மற்றும் போதகர்களின் கைகளில் விட்டுவிட்டு, முறையான இறையியலின் உண்மையான வேலையை பெரும்பாலும் கல்வியாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்களுக்காக ஒதுக்கினார்.

இறையியலை ஒரு அறிவியலாக விவரிப்பதோடு, ஹோட்ஜ் இறையியலில் இரண்டு முக்கிய தலைப்புகள் இருப்பதாகக் கூறினார்: அவை: முதலாவது, "தேவனுடைய இயல்பு" மற்றும் இரண்டாவது, "அவருடனான நமது உறவு" ஆகியவையாகும். இறையியலின் இந்த இருமடங்கான பிரிவு,

முறையான இறையியலுக்கும் பொதுவான இறையியலுக்கும் இடையிலான அக்வினாஸின் வேறுபாட்டிற்கு ஒத்திருக்கிறது.

அக்வினாஸ் மற்றும் ஹாட்ஜ் ஆகியோரின் எழுத்துக்களில் உள்ள இறையியலின் பொதுவான வரையறைகளைப் பார்த்த பிறகு, மூன்றாவது கண்ணோட்டத்தைப் பார்ப்பது உதவியாக இருக்கும். 1576 முதல் 1633 வரை வாழ்ந்த ஒரு செல்வாக்குமிக்க தூய்மைவாதியான வில்லியம் அமேஸ், இறையியலின் பணியை வியக்கத்தக்க வகையில் வேறுபட்ட முறையில் விவரித்தார்.

வில்லியம் அமேஸ்

The Marrow of Theology என்ற தனது புத்தகத்தின் தொடக்கப் பகுதியில்,

இறையியலானது தேவனுக்காக வாழுதல் பற்றிய போதனையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று அமேஸ் எழுதினார்.

இப்போது, அவரது கருத்துக்கள் இறையியலின் மீதான பாரம்பரிய கண்ணோட்டங்களைப் பிரதிபலித்தன என்பது அமேஸின் எழுத்துக்களில் இருந்து தெளிவாகிறது. அவர் இங்கே கூறியது போல், இறையியல் என்பது "கோட்பாடு அல்லது போதனை" அல்லது சிந்தனைகளின் அறிவார்ந்த தேடல் ஆகும். ஆனால் அவர் இறையியலை ஒரு "விஞ்ஞானம்" என்று குறிப்பிடவில்லை என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். மாறாக, அக்வினாஸ் மற்றும் ஹாட்ஜ் ஆகியோரின் எழுத்துக்களில் உள்ள மொழியால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பிற கல்வித் துறைகளுடன் இறையியலுக்கு இருந்த நெருங்கிய தொடர்பை அவர் வலியுறுத்தினார். அதற்கு பதிலாக, இறையியலின் மஜ்ஜையாகிய மையக் கவனமானது "தேவனுக்காக வாழ்வது" என்று அவர் அடையாளம் காட்டினார்.

அக்வினாஸ், மற்றும் ஓரளவிற்கு ஹாட்ஜ், உண்மைகள் மற்றும் கருத்துக்களின் தொகுப்பாக இறையியலில் கவனம் செலுத்தினார். ஆனால், அமேஸைப் பொறுத்தவரை, தேவனுக்குச் சேவை செய்வதில் எப்படி வாழ்வது என்பது தான் எல்லா இறையியல் முயற்சிகளின் இலக்காக இருந்தது. இறையியலை ஒரு அறிவார்ந்த, உண்மையான தேடலாக மட்டும் பார்ப்பதற்கு பதிலாக, அமேஸ் ஒரு அனுபவ நோக்குநிலையுடன் பார்த்தார். அதை தூய்மைவாதிகள் இறையியலை நோக்கிய ஆய்வு நோக்குநிலை என்று அழைத்தார். அமேஸின் பார்வையில், இறையியலின் மிக முக்கியமான பரிமாணம், தேவனுக்கு முன்பாக விசுவாசியின் வாழ்க்கையில் முழு வீச்சில் கவனம் செலுத்துவதாகும்.

அக்வினாஸ், ஹாட்ஜ் மற்றும் அமேஸ் ஆகியோரின் கருத்துக்களை மனதில் கொண்டு, சமகால இறையியலாளர் ஜான் ஃபிரேம் வழங்கிய நான்காவது பொதுவான வரையறையை கருத்தில் கொள்வோம்.

ஜான் ஃபிரேம்

The Doctrine of the Knowledge of God என்கிற அவரது புத்தகத்தின் அத்தியாயம் 3 இல், தேவனுடைய அறிவின் கோட்பாடு, ஃபிரேம் இறையியலை பின்வருமாறு வரையறுத்தார்:

வாழ்க்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் மக்கள் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பிரயோகித்தல்

பிற இடங்களில் ஃபிரேம் இறையியலானது கிறிஸ்தவ போதனை அல்லது கோட்பாட்டின் அறிவார்ந்த தேடலை உள்ளடக்கியது என்று உறுதிப்படுத்தினார். ஆனால் இங்கே ஃபிரேம், "வாழ்க்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும்" தேவனுடைய வார்த்தையைப் "பிரயோகித்தல்" தான் இறையியல் என்று வலியுறுத்தினார்.

ஃபிரேமைப் பொறுத்தவரை, இறையியல் என்பது பாரம்பரிய, கல்விசார் பிரச்சனைகளின் தொகுப்பைப் பற்றி வெறுமனே சிந்திப்பது அல்ல என்று கூறினார். அதற்கு பதிலாக, அமேசைப் போலவே, ஃபிரேம் இறையியலை பயன்பாட்டாகப் பார்க்கிறார். வேதாகமத்தை வாழ்க்கையில் பிரயோகிப்பதுதான் எல்லா கிறிஸ்தவ இறையியல் படைப்புகளின் மையப்புள்ளியாக இருக்கிறது.

இறையியலால் உண்மையில் வெவ்வேறு இரண்டு திசைகளில் செல்ல முடியும். இது கல்விசார்ந்த தேடலின் பாதையில் செல்ல முடியும், அது ஒரு நியாயமான மற்றும் முக்கியமான விஷயமாக இருக்கலாம். இது வாழ்க்கைக்கு பொருந்தும் திசையில் செல்லலாம். சுவாரஸ்யத்தின் ஒரு பகுதி என்னவென்றால் மக்கள் அவைகளுக்கிடையே ஒன்றை தேர்ந்தெடுத்து மற்றதை அதற்கு எதிரானதாக மாற்றுகிறார்கள். சபைக்குள் வாழ்க்கைக்குப் பிரயோகிப்பதில் சரியாக ஒரு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது, எனவே நாம் வெறுமனே தகவல்களை மட்டும் தெரிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை, அது நம்முடைய வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு பொருந்துகிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறோம். நாம் தேவனை எப்படி உணருகிறோம், எப்படி ஆராதிக்கிறோம் மற்றும் இந்த உலகில் அவருக்கு எவ்வாறு கீழ்ப்படிகிறோம் என்பவையெல்லாம் நல்ல மற்றும் நியாயமான மற்றும் இறுதியில் இந்த இறையியலின் சரியான முடிவாகும். "ஏன் கல்வி இறையியல் நமக்கு முக்கியமாக இருக்கிறது?" என்று நாம் அதை வலியுறுத்தும் போது, நாம் சொல்ல முடியும். ஆனால் உண்மையில், அது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கலாம், ஏனெனில் அது

நம்மை நேர்மையாக வைத்திருக்க உதவும். உண்மை என்னவென்றால், "இங்கே இறையியல் இருக்கிறது. அது உங்கள் வாழ்க்கைக்கு எவ்வாறு பிரயோகமாகிறது" என்று வேதாகமத்தை எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆனால் நம்மிடம் தவறான இறையியல் இருந்தால் என்ன செய்வது? வரலாற்று ரீதியாகவும், வேதாகம ரீதியாகவும், மொழி ரீதியாகவும் நாம் சொல்கிற விஷயங்கள் உண்மையல்லவென்றால் என்ன செய்வது? இறையியலை உருவாக்குதல் ஒரு நியாயமான துறையாகும் என்பது கல்விசார் காரியத்தை குறித்த ஒரு கவர்ச்சி சொல்லாகும். நல்ல இறையியல் என்பது பொது இறையியல் ஆகும் என்று மற்றொரு வழியில் சில நேரங்களில் இறையியலாளர்களாக நாம் அதைப் பற்றி பேசுகிறோம். இது விமர்சனம் செய்ய தகுதியானதே. இதைக் குறித்து நாம் விமர்சிக்க முடியும், ஏனென்றால் நாம் ஒரு சிலையை வணங்கவில்லை, மாறாக ஜீவனுள்ள தேவனை வணங்குகிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறோம், பின்னர், அந்த நல்ல இறையியலானது, நம் வாழ்க்கையை வடிவமைக்க முடியும். எனவே, அது பயன்பாடு பற்றி இருக்க வேண்டும், ஆனால் நாம் கருமையாக இருப்பதும் நம்முடைய பிரதிபலிப்புகளில் கவனமாகவும் இருப்பது சரியானதாகும்.

– Dr. கெல்லி எம். காபிக்

நாம் இப்போது பார்த்தபடி, இறையியலின் இந்த பொதுவான வரையறைகள் ஒற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளன. ஆனால் அவை முறையான இறையியல் துறையில் இரண்டு தனித்துவமான நிலைகளை அல்லது போக்குகளை பிரதிபலிக்கின்றன.

போக்குகள்

இந்த போக்குகளை அவிழ்க்க, நாம் முதலில் இறையியலில் கல்வி நோக்குநிலை என்று அழைக்கப்படுகிற காரியத்தை கருத்தில் கொள்வோம். பின்னர் சில இறையியலாளர்கள் தங்கள் துறையை நோக்கி எடுத்த வாழ்க்கை நோக்குநிலையைப் பார்ப்போம். ஒரு கல்வி நோக்குநிலையுடன் தொடங்குவோம்.

கல்வி நோக்குநிலை

ஒருபுறம், அக்வினாஸும் ஹோட்ஜும் இறையியலில் ஒரு கல்விசார் நோக்குநிலையைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கிறார்கள். அவர்களின்

கண்ணோட்டங்கள் கிறிஸ்தவ இறையியலாளர்களின் பெரும்பாலான கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. எளிமையான சொற்களில் சொன்னால், அவர்கள் இறையியலை சொற்பிறப்பியல் அல்லது மொழியியல் பின்னணிக்கு ஒத்திருக்கும் வழிகளில் வரையறுக்கிறார்கள். "இறையியல்" என்பது இரண்டு கிரேக்க வார்த்தைகளிலிருந்து வருகிறது: முதலாவது தியோஸ் (θεός) என்கிற வார்த்தை, இதற்கு "தேவன்" என்று அர்த்தமாகும். மற்றும் லோகோஸ் (λόγος) என்கிற வார்த்தை, இதற்கு "கோட்பாடு அல்லது ஆய்வு" என்று அர்த்தமாகும். எனவே, இறையியல் என்பது "தேவனைப் பற்றிய கோட்பாடு அல்லது ஆய்வு" என்று இந்த வார்த்தையின் சொற்பிறப்பியல் கூறுகிறது. இறையியலின் இந்த கல்விசார் புரிதல் கடந்த காலத்திலும் இன்றும் சம்பிரதாயமான இறையியல் படைப்புகளில் பெரும்பாலானவற்றைக் குறிக்கிறது.

நிச்சயமாக, வெறுமனே தேவன் மற்றும் தேவன் தொடர்பான மற்ற தலைப்புகள் பற்றி படிப்பது இறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நேர்மையான கிறிஸ்தவ இறையியலாளரைப் பார்ப்பது அரிது. விசுவாசமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இறையியலானது ஏதோ ஒரு விதத்தில் தங்கள் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று உறுதிப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்த மேலாதிக்க, பாரம்பரிய கண்ணோட்டத்தில், விசுவாசிகளின் அன்றாட வாழ்க்கைக்கான பிரயோகம் முதன்மையானதாக பார்க்கப்படவில்லை. மாறாக, இது ஒரு இரண்டாம் நிலை நிறுவனமாகும். இது பெரும்பாலும் "நடைமுறை இறையியல்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. முறையான இறையியலில் அறிவு, கல்வி சார்ந்த சிக்கல்களை தீர்த்த பிறகு நாம் இதைப் பார்ப்போம். இதன் விளைவாக, முறையான இறையியல் பெரும்பாலும் சாதாரண வாழ்க்கையின் மீது மிகக் குறைந்த கவனத்தை செலுத்துகிறது. இது கல்வியில் திறமையான ஒரு சில மக்கள் மட்டும் எந்த குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு பகுதியாக உள்ளது. மற்றும் அறிவார்ந்த நிபுணத்துவத்தின் ஒரு வகையான கலாச்சாரம் இறையியலில் உருவாகிறது.

இப்போது மறுபக்கத்தில், இறையியலில் ஒரு கல்விசார் நோக்குநிலையை நோக்கிய ஒரு போக்கை விட, சில இறையியலாளர்கள் இறையியலை ஒரு வாழ்க்கை நோக்குநிலையுடன் அணுகுகின்றனர்.

வாழ்க்கை நோக்குநிலை

வாழ்க்கையின் நடைமுறைகளுக்கு இறையியலைப் பயன்படுத்துவது இரண்டாம் நிலைப் பணியல்ல என்ற இந்த முக்கியமான சிறுபான்மை கண்ணோட்டத்தை அமேஸ் மற்றும் ஃபிரேம் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். மாறாக, இது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தில் இறையியல் பிரதிபலிப்பின் சாராம்சமாகும்.

நிச்சயமாக, பல நூற்றாண்டுகளாக, இறையியலானது ஒரு விசுவாசியாக வாழும் பரந்த வரம்போடு பிரிக்கவியலாத வகையில் பிணைந்திருப்பதாகக்

கண்ட இறையியலாளர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒப்பீட்டளவில், கடந்த காலத்தில், ஒரு சில முன்னணி இறையியலாளர்கள் மட்டுமே இந்தக் கண்ணோட்டத்தைக் கொண்டிருந்தனர். ஆயினும், சமீபத்திய தசாப்தங்களில், அதிகமாக கிறிஸ்தவ இறையியலாளர்கள் இறையியலானது வெறுமனே அறிவார்ந்த விஷயங்களில் அக்கறை கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை நிராகரிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கான ஒரு கல்வி அல்லது கருத்தியல் அடிப்படையாக முறையான இறையியல் இருக்கிறது என்பதற்கு எதிராக அவர்கள் வாதிட்டனர், ஆனால் மாறாக ஆழமாகவும் அடிப்படையிலும் கிறிஸ்துவுக்காக வாழ்கின்ற ஒரு துறை என்று அவர்கள் வாதிட்டனர்.

இறையியலாளர்கள் வேதாகமத்தில் கவனமாகப் பிரதிபலித்ததால், வெறுமனே நாம் விஷயங்களைப் பற்றி எப்படி சிந்திக்கிறோம் என்பது அல்ல, ஆனால் அன்பு, தேவ பக்தி மற்றும் கிறிஸ்துவுக்கான சேவை ஆகியவை நம் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் இன்றியமையாததாகக் குகின்றன என்பதை அவர்கள் இன்னும் தெளிவாக உணர வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வேதாகம போதனை சமீபத்திய தசாப்தங்களில் பெருகிய முறையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மாறியுள்ளது ஏனென்றால், ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு ஆய்வுத் துறையிலும் உள்ள அறிஞர்கள், வாழ்க்கை அனுபவங்கள் தங்கள் கல்வித் துறைகளில் எவ்வளவு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர். உலகின் மிகச் சிறந்த அறிஞர்கள் கூட தங்கள் கலாச்சாரங்கள் மற்றும் வாழ்க்கை அனுபவங்களின் தாக்கங்களிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. முறையான இறையியலுக்கும் இது பொருந்தும். அறிஞர்களின் மனிதாபிமானத்தையும், அவர்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை அவர்களின் கல்வித் தேடல்களை எவ்வாறு ஆழமாக பாதிக்கலாம் என்பதையும் நாம் இந்த நாட்களில் தொடர்ந்து நினைவுபடுத்தப்படுகிறோம்.

எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு காலத்தில் முற்றிலும் எதிரானவர்கள் என்று கருதப்பட்ட விஞ்ஞானிகளும் மருத்துவ வல்லுநர்களும் இப்போது சாதாரண மக்களாக பார்க்கப்படுகிறார்கள். அவர்களின் கருத்துக்களைக் குறித்து தொடர்ந்து கேள்வி எழுப்புகிறோம். ஆனால் அப்படி கேள்வி எழுப்புவது ஒரு சில தசாப்தங்களுக்கு முன்பு கற்பனை செய்ய முடியாத வழிகளில் இருந்திருக்கும். மேலும், அதே வழியில், இறையியலாளர்கள் எவ்வளவு புத்திசாலிகளாக இருந்தாலும், அவர்கள் இன்னும் வெறும் மனிதர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்று சபையானது இப்போது இன்னும் தெளிவாக அங்கீகரிக்கிறது. உண்மைகளை வெளியே இருந்து பார்ப்பவர்கள் என்று அவர்கள் கூறிக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களின் கருத்துக்கள் அவர்களின் வாழ்க்கை அனுபவங்களால் ஆழமாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக, இறையியலுக்கான முற்றிலும் கல்விசார் அணுகுமுறைகள் இன்று மிகவும் குறைவாகவே மதிப்பிடப்படுகின்றன, மேலும் பயன்பாட்டிற்கான தேவை முன்பை விட மிகவும் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது.

இதுவரை, இறையியலின் நான்கு பொதுவான வரையறைகளையும் அவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரண்டு முக்கிய போக்குகளையும் நாம் பார்த்துள்ளோம். இப்போது, நாம் பின்வாங்கி, இந்தப் போக்குகளின் சில மதிப்பீடுகளை வழங்க வேண்டும்.

மதிப்பீடுகள்

“நமது மிகப் பெரிய பலம் நமது மிகப் பெரிய பலவீனமாகவும் இருக்கலாம்” என்ற பழமொழியை நம்மில் பலர் கேட்டிருக்கிறோம். இதன் பொருள் என்னவென்று நாம் அனைவரும் அறிவோம். நமது நம்பிக்கைகள், நமது மனப்பான்மைகள் மற்றும் நமது செயல்கள் நமக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்க முடியும், ஆனால் நாம் கவனமாக இல்லாவிட்டால், அவை நம்மை காயப்படுத்தக்கூடும். பல வழிகளில், இறையியலில் கல்வி மற்றும் வாழ்க்கை நோக்குநிலைகள் பல நன்மைகளை வழங்குகின்றன, ஆனால் அவை தீங்கு விளைவிக்கும் திறனையும் கொண்டுள்ளன. இந்த காரணத்திற்காக, இந்த இறையியல் நோக்குநிலைகள் இரண்டையும் மதிப்பீடு செய்ய நாம் சில நேரம் எடுக்க வேண்டும்.

நாம் நம் மதிப்பீடுகளை செய்யும்போது, இறையியலின் முறையான துறையில் ஒரு கல்வி நோக்குநிலை மற்றும் வாழ்க்கை நோக்குநிலை ஆகிய இரண்டின் நன்மைகளையும் தீமைகளையும் நாம் பார்த்துக் கொண்டிருப்போம். ஒரு கல்விசார் நோக்குநிலையுடன் தொடங்குவோம்.

கல்விசார் நோக்குநிலை

அநேகமாக இறையியலுக்கான கல்விசார் அணுகுமுறைகளின் மிகப்பெரிய நன்மை அல்லது வலிமை என்னவென்றால் அவை மனிதகுலத்திற்கு தேவனுடைய மிக அற்புதமான ஈவுகளில் ஒன்றான நம்முடைய பகுத்தறிவு திறன்களை வலியுறுத்துகின்றன. தேவன் மனிதர்களுக்கு அறிவார்ந்த திறன்களை வழங்கியுள்ளார், மேலும் இறையியலாளர்கள் இறையியல் உண்மைகளைப் பின்தொடரும்போது அந்த திறன்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் எதிர்பார்க்கிறார்.

வேதவசனங்கள் முழுவதிலும், ஞானமுள்ளவர்கள் தேவனுக்குச் சேவை செய்வதில் தங்கள் அறிவான திறன்களைப் பயன்படுத்தியதற்காகக் கனம்பண்ணப்படுகிறார்கள். ஞானமுள்ளவர்களாக இருப்பது என்பது எது உண்மை என்று சிந்திப்பதும், அந்த பகுத்தறிவு விசாரணைகளிலிருந்து ஒத்திசைவான நம்பிக்கைகளின் தொகுப்புகளை உருவாக்குவதும் தான் என்று வேதம் நமக்குக் காட்டுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, சாலொமோன் காரியங்களைக் குறித்து சிந்திக்கும் தன் திறனைப் பயன்படுத்தியதால் ஞானமுள்ளவராகக் கருதப்பட்டார். 1 இராஜாக்கள் 4:29-31-ல் சாலொமோனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உயர்ந்த கனத்தை கவனியுங்கள்:

தேவன் சாலொமோனுக்கு மிகுதியான ஞானத்தையும் புத்தியையும், கடற்கரை மணலத்தனையான மனோவிருத்தியையும் கொடுத்தார் ... சகல ஞானத்தையும் பார்க்கிலும் சாலொமோனின் ஞானம் சிறந்ததாயிருந்தது... சுற்றிலும் இருந்த சகல ஜாதிகளிலும் அவன் கீர்த்தி பிரபலமாயிருந்தது (1 இராஜாக்கள் 4:29-31).

அதேபோல், வேதாகமத்தின் ஞான இலக்கியமானது நேர்மையான விசுவாசிகள் தங்கள் பகுத்தறியும் திறன்களை வளர்த்துக்கொள்ளவும் பயன்படுத்தவும் திரும்பத் திரும்ப அழைக்கிறது.

தேவன் பொதுவாகவும் கிருபையுடனும் பல வழிகளில் நமக்கு அவரை வெளிப்படுத்தியுள்ளார், எனவே ஒருவேளை மக்கள் நமக்குப் பிரசங்கிப்பதன் மூலமும், வேதவாக்கியங்களைப் படிப்பதன் மூலமும் நாம் உண்மையில் தேவன் யார் என்பதையும், அவர் நம்மிடமிருந்து என்ன விரும்புகிறார் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அது அங்கே இருக்கிறது... கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைப் புரிந்துகொள்ள நமது அறிவார்ந்த திறன்களைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது இதன் அர்த்தமல்ல. அப்போஸ்தலர் 17-ல் தத்துவவாதிகளை பவுல் சந்தித்தபோது, அவர் உண்மையில் தனது அறிவார்ந்த திறன்களைப் பயன்படுத்தி, அவர் எதை நம்புகிறார் என்பதைப் பற்றி அவர்களை சமாதானப்படுத்த முடிந்தது, அதன் மூலம் அவர் சிலரை கர்த்தருக்காக ஆயத்தப்படுத்த முடிந்தது. நாம் உண்மையில் கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையை புரிந்து கொள்ள நம்முடைய அறிவார்ந்த திறன்களை முதலில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன், அதனால் நாம் அவருடன் ஒரு அர்த்தமுள்ள உறவு கொள்ளும் படியாக நாம் தேவனைப் பற்றியும் அவர் தன்னை பற்றி என்ன வெளிப்படுத்தினார் என்பதையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். இரண்டாவதாக, நம்முடைய விசுவாசத்தைப் பற்றி எவரேனும் நம்மிடம் கேட்கும்போது, நாம் ஒரு தத்துவ ஞானியாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நாம் ஒரு நல்ல நிலையில் இருப்போம், ஒரு தத்துவவாதியாக இருந்தாலும் சரி, பவுலைப் போல அந்த நபருக்கு நமது கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தை விளக்குவதற்கு நாம் ஒரு நல்ல நிலையில் இருப்போம். எனவே, நம்முடைய அறிவார்ந்த திறன்களை அல்லது பகுத்தறியும்படிக்கு தேவன் நமக்குக் கொடுத்துள்ள வரத்தைப் பயன்படுத்தி, நமது கிறிஸ்தவ

விசுவாசத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கு நாம் பயன்படுத்துவது மிகவும் முக்கியமானது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

– Rev. Dr. ஹும்பிரெ அகோக்யெரம்

வேதாகமத்தையும் கிறிஸ்தவக் கோட்பாடுகளையும் புரிந்துகொள்வதன் மூலம், சபையும் விசுவாசிகளும் வளர, முறையாகவும் சீராகவும் இறையியலைக் கற்றுக்கொள்வது மிகவும் முக்கியமாகும். சபை வழக்கமாக இந்த பாடங்களைக் கற்றுக்கொடுப்பதில்லை, மேலும் தேவனுடைய வார்த்தையைப் படித்து, மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் ஒரு தலைமுறையை உருவாக்குவதற்காக, அவர்களின் பயிற்சி, சுவிசேஷம், சபையுடனான உறவு, குறிப்பாக, சபைக்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான உறவு ஆகியவற்றின் மூலம், செய்தியையும் தேவனுடைய வார்த்தையையும் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் திறனையும் தாங்கும் திறன் கொண்ட ஒரு தலைமுறையை உருவாக்குவதற்காக, தேவனுடைய வார்த்தையைப் படிக்கவும் மற்றவர்களுக்குக் கற்பிக்கவும் கூடியவர்களுக்கு நாம் பயிற்றுவிக்க வேண்டும்.

– Rev. அசார் அஜாஜ், மொழிபெயர்ப்பு

பேதுரு 2 பேதுரு 3:15-16-ல் அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் இறையியலைப் பற்றிக் கருத்துத் தெரிவித்தபோது அறிவார்ந்த நுணுக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை புரிந்து கொண்டார். அவர் பின்வருமாறு கூறினார்:

நமக்குப் பிரியமான சகோதரனாகிய பவுலும் தனக்கு அருளப்பட்ட ஞானத்தினாலே இப்படியே உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறான் ... அவன் சொன்னவைகளில் சில காரியங்கள் அறிகிறதற்கு அரிதாயிருக்கிறது (2 பேதுரு 3:15-16).

நாம் பார்க்க முடிவது போல, பாரம்பரிய இறையியலின் அறிவார்ந்த அல்லது கல்விசார் முக்கியத்துவம் நல்ல இறையியலின் வேதாகம கருத்தை எதிர்க்கவில்லை. மாறாக, கடுமையான சிந்தனை என்பது பாரம்பரிய இறையியலின் பெரும் பலமாகும்.

ஆயினும் கூட, இறையியலை நோக்கிய கல்விசார் நோக்குநிலைகள் எவ்வளவு மதிப்புமிக்கவையாக இருந்தாலும், அவை முன்வைக்கும் ஆபத்துக்களுக்கு நாம் எப்போதும் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். பெரும்பாலும், இறையியலாளர்கள் தேவனைப் பற்றிய உண்மைகளை வியக்கத்தக்க திறமையுடன் சேகரித்து, பகுப்பாய்வு செய்து, தொகுக்கிறார்கள், ஆனால் தேவனுக்கு சேவை செய்து வாழ்வதில் அதே கவனத்தை அவர்கள் கொடுக்கத்

தவறுகிறார்கள். அதிநவீன, பகுத்தறிவு இறையியல் பகுப்பாய்வு பெரும்பாலும் தானாகவே முடிவுக்கு வருகிறது. நாம் பொதுவாக மக்களை "நல்ல இறையியலாளர்கள்" என்று கருதுகிறோம், ஏனென்றால் அவர்கள் இறையியல் பாடங்களைப் பற்றி நிறைய அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் சில நேரங்களில் நல்ல இறையியலாளர்கள் எப்போதும் நல்லவர்கள் அல்ல என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒருவர் ஒரு நல்ல இறையியலாளராக இருக்க முடியும், ஆனால் ஒரு நல்ல நபராக இருக்க முடியாது என்ற புள்ளிக்கு நாம் எப்படி வருகிறோம்? வெறுமனே கல்வி நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்கிய இறையியலின் வரையறையுடன் நாம் செயல்படும் போதும், இறையியலாளர் என்றால் நன்கு படிப்பது, நன்றாக எழுதுவது மற்றும் உண்மையான கருத்துக்களைக் கற்பிப்பது என்று நாம் நினைக்கும் போதும் தான் அப்படி நடக்கிறது.

ஒரு நல்ல இறையியலாளராக இருப்பதும் ஒரு நல்ல இறையியலாளர் என்று அழைக்கப்படுவதும் மிகவும் சாத்தியமாகும், ஆனால் ஒரு நல்ல நபராக இருக்க முடியாது. உண்மையில், மக்கள் உண்மையிலேயே பெரிய புத்தகங்களை எழுதுகிறார்கள், அவர்கள் பெரிய பிரச்சங்களைப் பிரச்சிக்கிறார்கள், அவர்கள் சபையின் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள், பின்னர் அவர்கள் உண்மையில் நல்லவர்கள் அல்ல என்பதை நாம் கண்டுபிடிக்கிறோம். இது மிகவும் அதிகமாக நடக்கிறது. அது இப்படி நடக்கிறது, ஏனென்றால் பெரும்பாலும் நாம் ஒரு நல்ல இறையியலாளரை புத்திசாலியானவராகவும் தங்களின் சிந்தனையில் கடுமையானதாகவும் இருக்கக்கூடியவராக பார்க்கிறோம், மேலும் அந்த சிந்தனை அவர்களின் வாழ்க்கையை பாதிக்கிறதா என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்வதில்லை. இது ஒரு மிக முக்கியமான பிரச்சனையாகும்... அவர்கள் தங்கள் பணியில், தங்கள் கலையில் நல்லவர்களாக இருக்க முடியும், ஆனால் அவர்கள் வாழும் வழிகளில் மிகவும் மோசமான மனிதர்களாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. இப்போது, பிரச்சனை என்னவென்றால், பெரும்பாலும் நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். நாம் அதை அந்த வழியில் அனுமதிக்க தயாராக இருக்கிறோம் மற்றும் உண்மையில் நம்முடைய சிறந்த அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள் தங்கள் பெரிய எண்ணங்களை நிஜ வாழ்க்கைக்கு பயன்படுவதற்கு தடையாக இருக்க மாட்டோம். அது இயேசு கிறிஸ்துவின் சபையில் மற்றும் நம் தலைவர்கள் மத்தியில் இருக்கும் போது, அது ஒரு பிரச்சனையாகிறது. ஏனென்றால் உண்மை

என்னவென்றால், நமக்கு நல்ல கல்வியியல் இறையியலாளர்கள் மட்டும் போதாது. நமக்கு நல்ல கல்வியியல் இறையியலாளர்கள் தேவை, அவர்கள் நல்ல மக்களாக, கிறிஸ்துவின் வழிகளில் தங்கள் வாழ்க்கையை உறுதிப்படுத்தும் மக்களாக இருக்க வேண்டும்.

– Dr. ரிச்சார்ட் எல். ப்ராட், Jr.

இறையியல் என்பது வெறுமனே தலை அறிவு மட்டுமல்ல. இறையியல் என்பது உண்மையில் நம் இருதயங்களுக்கும் நமது வாழ்க்கைக்கும் செய்திகளைக் கொடுக்கும் ஒரு அறிவாகும். எனவே, சிலர் வேதாகம அல்லது இறையியல் அறிவைக் கொண்டிருந்தால், இன்னும் அவர்கள் மக்களை நடத்தும் வழியிலும், அவர்கள் வாழும் வழியிலும் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் தேவனை சேவிக்கும் வழியிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை என்றால், அவர்களுடைய இறையியல் நல்ல இறையியல் இல்லை. நான் உண்மையில் அது இறையியல் அல்ல என்று வாதிடுவேன், ஏனென்றால் இறையியலின் குறிக்கோள் நம் வாழ்க்கையில் வேதாகமத்தைப் பயன்படுத்துவதாகும். எனவே, இறுதியாக ஒரு நல்ல நபராக இல்லாமல், ஒரு நல்ல இறையியலாளராக இருந்தால் அவர் நல்ல இறையியலாளரும் அல்ல என்று நான் கூறுவேன்.

– Rev. ஹட்ச் கார்மனி

கிறிஸ்தவ இறையியலில் கல்விசார் நோக்குநிலைகளின் நன்மை தீமைகளை மதிப்பிடுவது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதே அளவுக்கு, வாழ்க்கை நோக்குநிலைகளின் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகளையும் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். இறையியலானது வாழ்க்கையுடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட வேண்டும் என்ற வளர்ந்து வரும் ஒருமித்த கருத்தை நாம் எவ்வாறு மதிப்பிட வேண்டும்?

வாழ்க்கை நோக்குநிலை

பல விதங்களில், இறையியலில் ஒரு வாழ்க்கை நோக்குநிலையின் மிகப்பெரிய பலம் என்னவென்றால், அது முக்கியமான வேதாகம மதிப்புகளை நிறைவேற்ற நமக்கு உதவுகிறது. யாக்கோபு 1:22 போன்ற வேத பகுதிகள் வெறுமனே கல்விசார் இறையியல் தேடல்களுக்கு அப்பால் செல்ல நம்மை அழைக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். யாக்கோபு இவ்வாறு கூறுகிறார்:

அல்லாமலும், நீங்கள் உங்களை வஞ்சியாதபடிக்குத் திருவசனத்தைக் கேட்கிறவர்களாய் மாத்திரமல்ல, அதின்படி செய்கிறவர்களாயும் இருங்கள் (யாக்கோபு 1:22).

பல இறையியலாளர்களின் அறிவார்ந்த பாசாங்குத்தனம் யாக்கோபின் வார்த்தைகளால் முற்றிலும் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. நல்ல இறையியலானது சரியான கற்றலுக்கு மட்டுமல்ல, முறையான வாழ்க்கைக்கு வழிவகுக்கும். நாம் வேறு எதையும் நம்பினால், நாம் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்கிறவர்களாக இருப்போம். இதைத்தான் பவுல் 1 கொரிந்தியர் 8:1-ல் சுட்டிக் காட்டினார், அங்கு அவர் இவ்வாறு எச்சரித்தார்:

”அறிவு” இறுமாப்பை உண்டாக்கும், அன்போ பக்திவிருத்தியை உண்டாக்கும் (1 கொரிந்தியர் 8:1).

மற்றும் 1 கொரிந்தியர் 13:2 இல், அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் இவ்வாறு சொன்னார்:

நான் ... சகல இரகசியங்களையும், சகல அறிவையும் அறிந்தாலும் அன்பு எனக்கிராவிட்டால் நான் ஒன்றுமில்லை (1 கொரிந்தியர் 13:2).

நாம் கற்பனை செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு இறையியல் கருத்தையும் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தாலும், அந்தக் கருத்துக்கள் அன்பின் பலனைத் தரவில்லை என்றால், நமது இறையியல் முயற்சிகள் ஒன்றுமில்லை என்று அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் வலியுறுத்தினார்.

கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிற உண்மையுள்ள சீஷர்களை, தேவனுக்காக வாழ்வதை நோக்கி தங்கள் இறையியல் பிரதிபலிப்புகளை திசைதிருப்ப வேதாகமம் இடைவிடாமல் அழைக்கிறது. நாம் சில புறநிலை, கருத்தியல் வழியில் இறையியலைப் பற்றி கற்றுக்கொள்வதில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தினால் நாம் உண்மையில் வேதாகம தராதரங்களை நிறைவேற்ற மாட்டோம். மாறாக, வேதாகமத்தின் மதிப்புகளை ஆதரிக்கும் இறையியல், நாம் நம்பும் காரியங்களின் விபரங்கள் அடங்கிய இறையியலாக இருக்கும்.

அதே நேரத்தில், இறையியலை நோக்கிய வாழ்க்கை நோக்குநிலைகளும் ஒரு தீவிர ஆபத்தை முன்வைக்கின்றன, குறிப்பாக அது நாம் ”அறிவுக்கு எதிரான” என்று அழைக்கக்கூடிய ஆபத்தாகும். பெரும்பாலும், கிறிஸ்துவுக்காக வாழ்வதை மதிக்கும் கிறிஸ்தவர்கள் கவனமான, கடுமையான இறையியல் பகுப்பாய்வின் மதிப்பை நிராகரிக்கின்றனர். சிலர் உண்மையில் பாரம்பரிய, கல்வி சார்ந்த முறையான இறையியல் கிறிஸ்தவ வாழ்க்கைக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் என்று கருதுகின்றனர்.

”நாம் உபதேச கோட்பாட்டிற்குள் வர வேண்டும் என்று நான் நினைக்கவில்லை” என்று நேர்மையான மக்கள் இது போன்ற விஷயங்களைச்

சொல்வதை நாம் அனைவரும் கேட்டிருக்கிறோம். அது கிறிஸ்துவிடமிருந்து நம் மனதை மட்டுமே அகற்றும்." அல்லது "நீங்கள் இறையியல் படிக்க தேவையில்லை; வெறும் ஆவியினால் நிரப்பப்படுங்கள்" என்று ஒருவேளை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். அல்லது ஒருவேளை, "அறிவார்ந்த கிறிஸ்தவம் மரித்துப்போன கிறிஸ்தவம்" என்று நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். இந்த நல்ல அர்த்தமுள்ள விசுவாசிகள் பாரம்பரிய, கல்வி சார்ந்த இறையியலை அறிவுக்கு எதிரான விசுவாசத்தைக் குறித்த அணுகுமுறைக்காக நிராகரிக்கிறார்கள். கடுமையான இறையியல் விசுவாசிகள் கூட, கவனமாக தங்கள் வாழ்க்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்குப் பதிலாக, பெரும்பாலும் தங்கள் ஆவிக்குரிய உள்ளுணர்வுகளை கவனமாக ஆராயாமல் இருக்கிறார்கள். இப்போது, நாம் கிறிஸ்துவுக்காக வாழ வேண்டும், ஆவியால் நிரப்பப்பட வேண்டும் என்பது உண்மைதான். அறிவார்ந்த கிறிஸ்தவம் கொடியதாக இருக்க முடியும் என்பது உண்மை தான். ஆனால் அதே நேரத்தில், நாம் அனைவரும் சபையில் அறிவு-எதிர்ப்பு என்ற தீவிர ஆபத்தை எதிர்க்க வேண்டும். இந்த அறிவு எதிர்ப்புவாதம் தவிர்க்க முடியாமல் பல விசுவாசிகளின் வாழ்க்கையில் பயங்கரமான விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் தவறான போதனைகளுக்கும் தவறான கருத்துகளுக்கும் வழிநடத்தும்.

பவுல் 2 தீமோத்தேயு 2:15 ல் இந்த ஆபத்தை ஒப்புக்கொண்டார், அங்கு அவர் தீமோத்தேயுவை இவ்வாறு ஊக்குவித்தார்:

நீ வெட்கப்படாத ஊழியக்காரனாயும் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும் உன்னை தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிரு (2 தீமோத்தேயு 2:15).

இங்கே தீமோத்தேயு சத்திய வார்த்தையைச் சரியாகக் கையாள வேண்டும் என்று பவுல் வலியுறுத்தினார். ஆனால் இதைச் செய்வது எளிதான காரியம் அல்ல. சத்திய வார்த்தையை சரியாகக் கையாள்வதற்கு தீமோத்தேயு ஒரு "ஊழியக்காரன்" ஆக வேண்டியிருந்தது. கிரேக்க மொழியில் *ergates* (ἐργάτης) என்பது ஊழியக்காரனை குறிக்கிறது. விடாமுயற்சியுடன் வேலை செய்யும் ஒருவரை இது குறிக்கிறது. கிறிஸ்தவ இறையியலை கட்டியெழுப்புவதற்கு கடுமையான அறிவார்ந்த பிரதிபலிப்பு தேவைப்படுகிறது.

நாம் ஒவ்வொருவரும் இறையியலை வரையறுக்கும் விதத்தைக் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும். நம்மில் சிலர் இயற்கையாகவே வாழ்க்கையின் மற்ற அம்சங்களை புறக்கணிப்பதற்காக இறையியலின் கல்வி சார்ந்த பார்வையை நோக்கி நகர்கிறோம். நம்மில் மற்றவர்கள் அறிவார்ந்த விஷயங்களைப் புறக்கணிப்பதற்காக வாழ்க்கை நோக்குநிலையை நோக்கிச் செல்கிறோம். இந்த அதீதங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு, இரு கண்ணாட்டங்களிலும் பலங்களும் ஆபத்துக்களும் உள்ளன என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

ஞானத்தின் வழியானது ஒரே நேரத்தில் இரண்டு கண்ணோட்டங்களையும் தழுவுவதாகும். நமக்கு வாழ்க்கை கல்வி இறையியல் மற்றும் இறையியல் இரண்டும் தேவை.

இறையியலினுடைய வரையறைகளின் பல அம்சங்களை ஆராய்ந்த பிறகு, நாம் இறையியலின் குறிக்கோள்கள் என்கிற இரண்டாவது பிரச்சனையைப் பார்க்கத் தயாராக இருக்கிறோம். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் இறையியலைக் கட்டியெழுப்பும்போது என்ன நோக்கங்கள் முன்னால் வர வேண்டும்? இந்த நோக்கங்கள் எவ்வாறு ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்படுகின்றன?

இலக்குகள்

நமது இறையியலைக் கட்டமைக்கும்போது நாம் அடைய முயல வேண்டிய இலக்குகளைச் சுருக்கமாகக் கூற எண்ணற்ற வழிகள் உள்ளன. நிச்சயமாகவே, வேதவசனங்கள் அனைத்திலும் உள்ள மகத்தான கட்டளைகளைப் பற்றிய இயேசுவின் வார்த்தைகள் பொருந்தும். நமது முழு இருதயத்தோடும், நமது முழு ஆத்துமாவோடும், நமது முழுப் பலத்தோடும் தேவனை நேசிப்பதற்கும், நம்மைப்போலவே நமது அயலார்களை நேசிப்பதற்கும் இறையியலைக் கட்டியெழுப்புவது நம்மை வழிநடத்த வேண்டும். கொரிந்தியருக்கு பவுல் கொடுத்த போதனையின் வெளிச்சத்தில் இறையியலின் இலக்குகளை நாம் சுருக்கமாகக் கூறலாம், மேலும் நமது இறையியலை "தேவனுடைய மகிமைக்காக" கட்டியெழுப்பலாம். வேதாகமத்தில் உள்ள இந்த மற்றும் இதேபோன்ற வேத பகுதிகள் நமது முழு வாழ்க்கைக்கும் மிக உயர்ந்த தராதரங்களை அமைக்கின்றன. ஆனால் நம் தொடரின் இந்த கட்டத்தில், இறையியலின் குறிக்கோள்களை சற்று வித்தியாசமான வழியில் ஆராய விரும்புகிறோம்.

நாம் மூன்று படிகளில் இறையியலை உருவாக்குவதற்கான கிறிஸ்தவ இலக்குகளை ஆராய்வோம். முதலாவதாக, இறையியலின் மூன்று முதன்மை இலக்குகளை நாம் அடையாளம் காண்போம். இரண்டாவதாக, இந்த இலக்குகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பது குறித்து நாம் கருத்து தெரிவிப்போம். மூன்றாவதாக, இந்த இலக்குகளை நிறைவேற்ற முற்படும்போது நாம் கவனிக்க வேண்டிய முன்னுரிமைகளை ஆராய்வோம். கிறிஸ்தவ இறையியலைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான முதன்மை இலக்குகளுடன் தொடங்குவோம்.

முதன்மை இலக்குகள்

பல விதங்களில், நாம் ஏற்கனவே ஆராய்ந்த இறையியலின் வரையறைகள் இறையியலின் பல இலக்குகளை வேறுபடுத்துவதற்கான ஒரு தொடக்கப் புள்ளியை வழங்குகின்றன. ஒரு புறம், முறையான இறையியலை முதன்மையாக ஒரு அறிவியலாக, ஒரு கல்விசார் நோக்குநிலையுடன் வரையறுப்பது, அறிவார்ந்த விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தும் கோட்பாடுகளை கற்பிப்பது அல்லது வளர்ப்பது ஒரு குறிக்கோள் என்பதைக் குறிக்கிறது. மறுபுறம், கிறிஸ்துவுக்குள் நமது முழு வாழ்க்கையின் பரந்த பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்தும் போதனைகள் அல்லது கோட்பாடுகளை வளர்ப்பதே மற்றொரு குறிக்கோள் ஆகும் என்பதை ஒரு வாழ்க்கை நோக்குநிலையுடன் இறையியலை வரையறுப்பது குறிக்கிறது.

இறையியலுக்கான மூன்று முதன்மை இலக்குகளைப் பற்றிப் பேசுவதன் மூலம் இந்த இரண்டு நோக்குநிலைகளையும் நாம் கட்டுவோம். முதலாவதாக, பெரும்பாலும் பாரம்பரியக் கோட்பாடு என்று அழைக்கப்படுவதைக் கருத்தில் கொள்வோம். இரண்டாவதாக, சமீபத்திய இறையியலாளர்கள் பலர் ஆர்த்தோபிராக்ஸிஸ் அல்லது சரியான நடத்தை என்று அழைத்ததை நாம் ஆராய்வோம். மூன்றாவதாக, ஆர்த்தோபத்தோஸ் எனப்படும் முறையான கிறிஸ்தவ இறையியலில் பெரும்பாலும் கவனிக்கப்படாத ஒரு முதன்மை இலக்கைப் பற்றி விவாதிப்போம். பாரம்பரிய கோட்பாடு என்பதன் பொருள் என்னவென்பதை முதலில் பார்ப்போம்.

பாரம்பரிய கோட்பாடு

“பாரம்பரியம்” என்ற சொல் சில நேரங்களில் கிழக்கத்திய கிறிஸ்தவத்தின் பாரம்பரிய சபைகளைப் போலவே, சபையின் குறிப்பிட்ட கிளைகளை அடையாளம் காணப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இங்கே பின்வருமாறு நாம் வெறுமனே பொதுவான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கும் வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவோம்:

சரியான அல்லது நேரான சிந்தனை

பாரம்பரியத்தின் குறிக்கோளானது சரியான அல்லது உண்மையான கோட்பாடுகளை அடைவதாகும். நம்முடைய ஸ்தாபனம் அல்லது சபை எதுவாக இருந்தாலும், நாம் இறையியலை உருவாக்கும்போது, நாம் நம்தம் உண்மைத்தன்மையில், ஒரு அளவிற்கு அல்லது மற்றொரு அளவிற்கு நாம் ஆர்வமாக இருக்கிறோம். தேவனைப் பற்றிய சரியான விஷயங்களையும், தேவனைப் பற்றிய மற்ற காரியங்களையும் நாம் நம்ப விரும்புகிறோம். எனவே, இறையியலை நோக்கிய ஒரு கல்விசார் நோக்குநிலையைப் பின்பற்றுபவர்களால் இந்த கருத்தியல் இலக்கு ஏன் வலியுறுத்தப்படுகிறது என்பதைப் பார்ப்பது கடினம் அல்ல.

இறையியலாளர்கள் பாரம்பரியத்தை தங்கள் இறையியல் பணியின் முதன்மை இலக்காக ஆக்குவது சரிதான். இன்று, விரைவான தகவல்தொடர்பு மற்றும் மக்கள்தொகையில் உலகளாவிய மாற்றங்கள் ஆகியவற்றால், கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் கிறிஸ்தவத்தைத் தவிர வேறு நம்பிக்கைகளை நாம் எதிர்கொள்கிறோம். இது எதை நம்புவது என்பதைப் பற்றி பலருக்கு குழப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது. நமது விசுவாசத்தின் பாரம்பரிய சத்திய கூற்றுக்களில் நாம் உண்மையிலேயே இவ்வளவு உறுதியாக இருக்க முடியுமா என்று பல கிறிஸ்தவ இறையியலாளர்கள் கூட ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்தவ சமூகத்திற்கு வெளியே இருந்து வருகிற குழப்பமான தாக்கங்கள் தவிர, ஒரு சில குறிப்பிட்ட கோட்பாடுகளை புரிந்து கொள்ளக்கூடிய மற்றும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய மக்களைக் கூட சபைக்குள் கண்டுபிடிப்பது கடினம்.

தற்போதைய இந்த போக்குகள் இருந்தபோதிலும், சரியான உபதேசங்கள் என்று நாம் அழைக்கக்கூடிய பாரம்பரியக் கண்ணோட்டங்களை வளர்ப்பது இறையியலின் முக்கிய இலக்குகளில் ஒன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இயேசுவின் காலத்தில் பல மதங்களும், யூதர்களிடையே பல இறையியல் வேறுபாடுகளும் இருந்தன என்பதை நாம் எப்போதும் நினைவுகூற வேண்டும். ஆனால் இந்த பன்முகத்தன்மை எழுப்பிய சவால்கள் இருந்தபோதிலும், இயேசு பாரம்பரிய உபதேசங்களைத் தேடுவதை வலியுறுத்தினார். தம்முடைய பூமிக்குரிய ஊழியத்தின் பெரும்பகுதியைப் பொய்களைத் திருத்துவதற்கும், தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் எதை விசுவாசிக்க வேண்டும் என்பதைக் கற்பிப்பதற்கும் அவர் செலவிட்டார். தன்னைப் பின்பற்றுபவர்கள் சத்தியத்தைத் தேடுபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் தயக்கமின்றி பிரகடனம் செய்தார்.

யோவான் 17:17 இல் இயேசு தம்முடைய அப்போஸ்தலர்களுக்காக ஜெபித்ததைக் கவனியுங்கள்:

உம்முடைய சத்தியத்தினாலே அவர்களைப் பரிசுத்தமாக்கும்;
உம்முடைய வசனமே சத்தியம் (யோவான் 17:17).

உண்மையான கோட்பாட்டின் மீது இயேசு ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார். உண்மையான இறையியல் கருத்துக்களைக் கற்றுக்கொள்ளாமல், தேவனுடைய சேவையை செய்வதற்காக நாம் பரிசுத்தமாக்கப்படலாம் என்று இன்று அநேகர் நம்புகிறார்கள். ஆனால் அப்போஸ்தலர்கள் தேவனுடைய வார்த்தையின் சத்தியத்தால் பரிசுத்தமாக்கப்படும்படிக்கு இயேசு ஜெபித்தார். பாரம்பரிய உபதேசங்களை பற்றிக்கொள்ளாதல் இறையியலின் முக்கிய குறிக்கோள்களில் ஒன்றாகும் என்றும், அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள் என்ற முறையில் நாமும் அதையே செய்ய வேண்டும் என்றும் அவர் உறுதிப்படுத்தினார்.

பாரம்பரிய கோட்பாடுகளை பற்றிக்கொள்வதின் முதன்மை இலக்கை உறுதிப்படுத்துவது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதே அளவுக்கு கிறிஸ்தவர்களும் நடைமுறை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையின் இலக்கை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

நடை முறை கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை

இந்த வார்த்தையிலிருந்தே இதன் அர்த்தத்தை நாம் பின்வருமாறு எடுத்துக்கொள்ளலாம்:

சரியான நடத்தை அல்லது நடைமுறை

குறிப்பாக இறையியலை நோக்கி ஒரு வாழ்க்கை நோக்குநிலையை எடுத்தவர்களிடையே, இந்த வார்த்தை சமீபத்திய தசாப்தங்களில் பல இறையியல் விவாதங்களுக்கு வித்திட்டது. வில்லியம் அமேஸ் இறையியலின் மையத்தை "தேவனுக்காக வாழ்வது" என்கிற கோட்பாடாக விவரித்ததை நீங்கள் நினைவில் கொள்வீர்கள். தேவனுக்காக வாழ்வதன் ஒரு அம்சம் நமது நடைமுறை வாழ்க்கை அல்லது நடத்தையாகும். இறையியல் கருத்துக்களைப் பற்றி சரியாகச் சிந்திப்பது மட்டும் போதாது. இந்தக் கருத்துக்களையும் நாம் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இங்கே சரீர நடத்தைகளைப் பற்றிய காரியங்கள் நம் மனதில் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஜெபிக்கவும், சுவிசேஷம் உரைக்கவும், ஆராதனை செய்யவும், ஒருவருக்கொருவர் சேவை செய்யவும், ஏழைகளுக்கு தாராளமாக கொடுக்கவும் வேண்டும் என்று இறையியலில் நாம் கற்றுக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் இவற்றைப் பற்றியும் பிற சத்தியங்களைப் பற்றியும் மட்டும் கற்றுக்கொள்வது பொறுப்புள்ள கிறிஸ்தவ இறையியலுக்குப் போதுமானதாக இருக்காது. இந்த உண்மைகள் சரியான செயல்களாக மாற வேண்டும்.

இறையியலுக்கும் நம்முடைய வாழ்க்கையில் இறையியல் கிரியை செய்யக்கூடிய விதத்திற்கும் இடையிலான உறவானது, ஒரு பகுதியாக முக்கியமானதாகும், ஏனென்றால் நாம் எதை நம்புகிறோம் என்பது மட்டுமல்ல, நாம் நம்புகிற காரியங்களின் அடிப்படையில் நம் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு செயல்படுகிறோம் என்பதாகும். உதாரணமாக, ஆரம்பகால சபையில் இருந்த ஞான வாதத்தை சேர்ந்தவர்களை நீங்கள் மீண்டும் சிந்திக்கலாம், அவர்களை பொறுத்தவரை, சரியான நம்பிக்கையை கொண்டிருப்பதும், தேவன் மற்றும் அவரது வார்த்தையைப் பற்றிய இந்த இரகசிய புரிதல்கள் மற்றும் இயேசு யார் என்பதைப் பற்றியது ஆகும். இந்த உலகத்தைப் பற்றிய அனைத்தும், இந்த பூமியைப் பற்றிய அனைத்தும் தற்செயலானவை என்பதால், ஒருவரின் வாழ்க்கையில் அது எவ்வாறு செயல்பட்டது என்பது ஒரு பொருட்டல்ல - ஒருவர் நம்புகிற காரியங்களுக்கும் நடைமுறை வாழ்க்கைக்கும் எந்த

தொடர்புமில்லை. ஆனால் கிறிஸ்து அதை சொல்லவில்லை. "நீங்கள் என் ஜனங்கள், நமக்குள் இந்த உறவு இருப்பதால், நீங்கள் உலகத்திற்கு என் தூதர்களாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் செய்கிற காரியங்கள் என்னுடனான உங்கள் உறவைப் பிரதிபலிக்கின்றன." என்று அவருடைய சொந்த போதனைகளிலும், புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற பகுதிகள் முழுவதிலும், பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் எழுதப்பட்ட எழுத்துக்களிலும், தேவன் தம்முடைய ஜனங்களை நோக்கி கூறுகிறார். நாம் நம்புவதற்கும் நடந்து கொள்வதற்கும் இடையில் இருக்கக்கூடிய பிரிக்கமுடியாத ஒரு பிணைப்பாகும். நாம் நம்புவதை நம் வாழ்க்கையில் எப்படி பின்பற்றுகிறோம் என்பதும், ஊழியமும் ஊழியத்தில் இருக்கக்கூடிய தலைவர்களும் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியமாகும். விசேஷமாக ஊழியர்கள் எப்படி மந்தையை மேய்க்கிறார்கள் என்பதும் சபையில் உள்ள விசுவாசிகள் வேலையிலும் வாழ்விலும் பள்ளியிலும் எப்படி தங்களுடைய விசுவாச வாழ்க்கையை தங்களை சேவிக்க அழைத்த தேவனுக்காக வாழ்கிறார்கள் என்பதும் அடங்கும். நாம் என்ன நம்புகிறோம் என்பதும் அது நம் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு செயல்படுகிறது என்பதும் முற்றிலும் ஒரு அத்தியாவசியமான உறவாகும்.

- Dr. ஸ்காட் மனோர்

வருத்தப்படும் விதமாக, சவிசேஷக சபையார் நடைமுறை கிறிஸ்தவ இறையியலின் இறையியல் இலக்கில் தங்கள் ஆர்வத்தைத் தக்க வைத்துக்கொள்வதில் பல மகத்தான சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். முதலாவதாக, சபைக்கு வெளியே உள்ளவர்கள், எந்த நடத்தைகளும் குறிப்பாக நல்லவை அல்லது கெட்டவை அல்ல என்ற பொய்யால் தொடர்ந்து நம்மைத் தாக்குகிறார்கள். எனவே, நடந்துகொள்வதற்கு சரியான மற்றும் தவறான வழிகள் உள்ளன என்று வலியுறுத்துவதன் மூலம், நம்மில் பலர் நமது கலாச்சாரங்களின் அலைக்கு எதிராக நிற்பதில் சோர்வடைந்து போகிறோம்.

ஆனால் சபைக்குள்ளே இருந்தும் கூட, நடைமுறை இறையியலை ஒரு முக்கியமான இலக்காக ஆக்குவதற்கான நமது தயக்கமானது, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் கடந்த காலத்தில் இந்த முயற்சியில் எவ்வாறு தோல்வியடைந்தோம் என்பதிலிருந்து எழுகிறது. சத்தியத்தின் பெயரால் சபை பல பாவங்களைச் செய்துள்ளது. நாம் சபையின் வரலாற்றைப் பார்த்து, தீவிர இறையியல் பகுத்தறிவால் ஆதரிக்கப்பட்ட மோசமான நடத்தைகளைக் காண்கிறோம். மத நம்பிக்கையுள்ளவர்களும், கிறிஸ்தவர்களும் கூட, அடிக்கடி

பயங்கரமான பாவங்கள் செய்கிறதை நியாயப்படுத்த தங்கள் இறையியலைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பது வரலாற்றின் ஒரு சோகமான உண்மையாகும்.

ஆனால் இந்த கடுமையான சிரமங்கள் இருந்தபோதிலும், நடைமுறை இறையியல் இன்னும் முக்கியமானதாகும், ஏனென்றால் நமது நடத்தை இன்னும் தேவனுக்கு முக்கியமானதாகும். நம்முடைய நல்ல செயல்களும் கெட்ட கிரியைகளும் நம்முடைய நித்திய வெகுமதிகளை இன்னும் பாதிக்கின்றன. நாம் செய்யும் நல்ல காரியங்கள், நம்முடைய சக கிறிஸ்தவர்களுக்கு ஊழியம் செய்வதற்கான தேவனுடைய கருவிகளாகவும் இருக்கலாம். சரியான நடத்தையின் மூலம் அவிசுவாசியான உலகத்திற்கு கிறிஸ்துவுக்காக ஒரு வல்லமை வாய்ந்த சாட்சியை நாம் முன்வைக்க முடியும். இந்த காரணத்திற்காகவும் பிற காரணங்களுக்காகவும், நடைமுறை இறையியலானது இறையியலின் இன்றியமையாத இலக்காக இருக்க வேண்டும்.

இப்போது நாம் பல மட்டங்களில் எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். மனத்தாழ்மையும் அன்பும் ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் நமது நடத்தையை அடையாளப்படுத்த வேண்டும். கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வெறும் செயல்களாக நாம் குறைத்துவிடக் கூடாது. நற்கிரியைகளின் மூலம் நமது இரட்சிப்பை நாம் சம்பாதிக்க முடியாது என்பதை வேதவசனம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. ஆயினும் கூட, இறையியல் என்பது வெறுமனே கருத்தியல் ரீதியான சரியான தன்மையைப் பற்றி மட்டும் கவலைப்படாமல், சரியான செயல்களைக் கற்பிப்பதிலும் செய்வதிலும் அக்கறை கொண்டிருக்கக் கூடாது. யாக்கோபு 2:19 யைக் கவனியுங்கள், அங்கு நடைமுறை இறையியல் இல்லாமல் பாரம்பரியக் கோட்பாடுகளைத் தொடர்வதற்கு எதிராக யாக்கோபு இவ்வாறு எச்சரித்தார்:

தேவன் ஒருவர் உண்டென்று விசுவாசிக்கிறாய், அப்படிச் செய்கிறது நல்லதுதான். பிசாசுகளும் விசுவாசித்து, நடுங்குகின்றன (யாக்கோபு 2:19).

இந்த வேத பகுதியில் யாக்கோபு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க கூற்றை முன்வைத்தார். பல விதங்களில், பிசாசுகளும் தங்கள் பாரம்பரியங்களைப் பின்பற்றுகின்றன. தேவன் ஒருவரே என்று அவைகள் நம்புகின்றன. அவைகள் இந்த உண்மையை மிகவும் ஆழமாக நம்புகின்றன, அவைகள் பயத்தில் "நடுங்குகின்றன." ஆனால் பிசாசுகள் பாரம்பரியத்தைப் பின்பற்றுதல் அவைகளுக்கு எந்த நன்மையையும் செய்யாது, ஏனென்றால் அவைகள் தங்கள் நடைமுறைகளில் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கின்றன.

யாக்கோபு பல்வேறு இடங்களில் சிதறிக்கிடக்கும் யூத கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதுகிறார், அவர்களுடைய விசுவாசத்தின் மையமான அறிக்கையைப் பற்றி எழுதுகிறார். அதற்கு அவர், "தேவன் ஒருவரே என்று நீங்கள் விசுவாசிக்கிறீர்களா?" என்றார். அது ஷேம்மா என்கிற

வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது, அது அவர்கள் உபாகமம் புத்தகத்தின் காலத்தில் இருந்து ஒவ்வொரு நாளும் ஜெபித்த ஒரு ஜெபமாகும். "நீங்கள் அதை விசுவாசித்தால், நீங்கள் நல்ல காரியத்தை செய்கிறீர்கள். பிசாசுகள் கூட விசுவாசிக்கின்றன, அவைகளும் நடுங்குகின்றன." என்று அவர் கூறுகிறார். பிசாசுகளைப் போல விசுவாசிப்பதற்கும், உண்மையில் நம்மை இரட்சித்து, தேவனுடன் ஒரு உறவை உருவாக்கும் நம்முடைய விசுவாசத்திற்கும் இடையிலான வித்தியாசம் என்ன? வித்தியாசமானது தேவனை நேசிப்பதிலும் தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதிலும் இருக்கிறது. யாக்கோபு வெறுமனே வார்த்தையைப் படிப்பதில் மட்டுமோ, தேவனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்பதில் மட்டுமோ, வேத அறிவை வளர்த்துக்கொள்வதில் மட்டுமோ அல்ல, அவற்றைப் பின்பற்றவும், தேவனிடம் நமது உறவை இணைப்பதிலும் கவனம் செலுத்துகிறார். "நீ என்னிடத்தில் அன்புகூர்ந்தால், என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வாய்" என்று இயேசு இப்படிச் சொன்னார்.

- Dr. கிரிகோரி ஆர். பெர்ரி

பாரம்பரிய கோட்பாடுகளைப் பற்றிக்கொள்ளுதல் மற்றும் நடைமுறை இறையியலின் முதன்மை இலக்குகளுக்கு மேலதிகமாக, சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகளின் இலக்கையும் நாம் குறிப்பிட வேண்டும்.

சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள்

இந்த சொல்லாக்கம் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை, ஆனால் இதைப் புரிந்துகொள்வது கடினம் அல்ல. சரியான அல்லது சரியான உணர்வுகள் அல்லது உணர்ச்சிகள் என்பது தான்

"ஆர்த்தோபாத்தோஸ்" என்ற வார்த்தையின் பொருள் ஆகும்.

தேவனுக்காக வாழ்வது என்பது நம்முடைய ஆழமான உணர்வுகள் அவருடைய சேவையில் பயன்படுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்வதை உள்ளடக்குகிறது. நம்முடைய சந்தோஷங்கள், ஏமாற்றங்கள், ஏக்கங்கள், கோபம், பரவசம் மற்றும் பல உணர்ச்சிகள் ஆகியவை தேவனுடைய சித்தத்திற்கு இசைவாகக் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். துரதிருஷ்டவசமாக, கல்விசார் இறையியலாளர்கள் இறையியலின் எந்த இலக்கையும் புறக்கணிக்க முனைந்தால், அது சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகளின் குறிக்கோள் ஆகும். இறையியலின் உணர்ச்சிப்

பரிமாணத்தின் புறக்கணிப்பு குறைந்தது இரண்டு காரணங்களுக்காக நிகழ்கிறது.

முதலாவதாக, பல கல்வியியல் இறையியலாளர்கள் பெரும்பாலும் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்துவதில் அல்லது ஆராய்வதில் உளவியல் ரீதியாக திறமையற்றவர்கள். உண்மையில், பெரும்பாலும் மலட்டுத்தனமான கல்வி மாதிரியானது இது அடிக்கடி கல்விசார் இறையியலில் பலர் பேராசிரியர்களாகவும் ஆசிரியர்களாகவும் மாறுவதற்கு வழிவகுக்கிறது. இதனால் அவர்கள் வாழ்க்கையின் உணர்ச்சி பரிமாணங்களை எதிர்கொள்வதைத் தவிர்க்க இது வழிவகுக்கிறது. இதன் விளைவாக, கல்வியியல் தாவரவியல் பாடப்புத்தகங்களில், கல்வியியல் இறையியல் எழுத்துக்களில் வெளிப்படுத்தப்படும் சிறிய உற்சாகம், மகிழ்ச்சி, வலி, அனுதாபம், கவனிப்பு மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. நீங்கள் எப்போதாவது அதிக கல்வியியல் இறையியலைப் படித்திருந்தால், உணர்ச்சி சார் விஷயங்களில் மிகக் குறைந்த கவனம் செலுத்தப்படுவதை நீங்கள் அறிவீர்கள். வருத்தப்படும் விதமாக, தொழில்முறை இறையியலாளர்களே உணர்ச்சிகளை மதிப்பதில்லை, அல்லது அவர்கள் வெறுமனே உணர்ச்சி ரீதியாக தங்களை வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை என்பதால் இது பெரும்பாலும் நிகழ்கிறது.

சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகளுக்கு இரண்டாவது தடையாக இருப்பது என்னவென்றால், பல சுவிசேஷ சபையார் உணர்வுகள் ஒழுக்கமற்றவை அல்லது தார்மீக ரீதியாக நடுநிலையானவை என்று நம்பும் வலையில் விழுந்துள்ளனர். சில உணர்வுகள் சரியென்றும், மற்றவைகள் தவறு என்றும் பேசுவது பொருத்தமற்றது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சரியான உணர்வுகள் என்ற கருத்து முற்றிலும் தவறாக வழிநடத்தப்படுகிறது என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். ஆனால் உணர்ச்சிகளைப் பற்றிய அறநெறிக் கண்ணோட்டம் எவ்வளவு பரவலாக இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு அது வேதத்தின் முன்னோக்குகளைக் காட்டிலும் சில நவீன உளவியல் கோட்பாடுகளுக்கு ஏற்ப மிகவும் அதிகமாக உள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்வது சுவாரசியமானது.

கலாத்தியர் 5-ல் உள்ள அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடியபொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், மற்றும் இச்சையடக்கம் போன்ற ஆவியின் கனியைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்கும்போது, அவைகள் மிகவும் உணர்ச்சிகரமானவைகளாக இருக்கின்றன. விசுவாசியின் வாழ்க்கையில் பரிசுத்த ஆவியின் வேலை உணர்ச்சிகளை பாதிக்கிறது என்பதையே இது நமக்குச் சொல்கிறது. எனவே, உணர்ச்சிகள் தார்மீக ரீதியாக நடுநிலையானவை அல்ல. நல்ல உணர்ச்சிகள் உள்ளன, கெட்ட உணர்ச்சிகளும் உள்ளன. நியாயமான உணர்ச்சிகளும் உள்ளன, தீய

உணர்ச்சிகளும் உள்ளன. இந்த சூழ்நிலையிலும் அந்த சூழ்நிலையிலும் உள்ளவைகளை வேறுபடுத்திக் காட்டுவது நமக்கு அடிக்கடி கடினமாக இருக்கின்றது, ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், வேதம் நமக்குக் கற்பிக்கிறவற்றின் வழிகளில் நாம் எவ்வளவு அதிகமாக சிந்திக்கிறோமோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாம், இந்த சூழ்நிலையில் என் உணர்ச்சி சரியானதா? போன்ற கேள்விகளைக் கேட்போம். இந்தச் சூழ்நிலையைப் பற்றிய என் உணர்வு, அதைப் பற்றி நான் எப்படி உணரவேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிற ரீதியில் இருக்கிறதா? ஆவியின் கனியான அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடியபொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், மற்றும் இச்சையடக்கம் போன்ற விஷயங்கள் அனைத்து வகையான உணர்ச்சி சொற்களையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த வகையான வார்த்தைகளை விட உணர்ச்சிகரமாக என்ன இருக்க முடியும்? எனவே, உண்மை என்னவென்றால், உணர்ச்சிகள் கிறிஸ்தவ இறையியலின் ஒரு பகுதியாக இருக்க வேண்டும். நாம் வேதத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும்போதும், வேதத்தை வாழ்க்கையில் அப்பியாசப்படுத்தும்போதும், அது நமது உணர்ச்சி வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். நமது அறிவார்ந்த வாழ்க்கை மட்டுமல்ல, நமது நடத்தைகள் மட்டுமல்ல, நமது உணர்வுகளும் கூட நம் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

– Dr. ரிச்சார்ட் எல். ப்ராட், Jr.

தேவனைப் பற்றி நாம் எப்படி சிந்திக்க வேண்டும், தேவனை நோக்கி நாம் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும், தேவனைப் பற்றி நாம் என்ன உணர வேண்டும் என்பதைப் பற்றி வேதாகமம் நமக்கு நிறைய சொல்கிறது. எனவே, உணர்ச்சிகள் தார்மீக ரீதியாக நடுநிலையானவை அல்ல என்று வேதம் மிகத் தெளிவாக கூறுகிறது. நாம் முழுமையாக தேவனை மகிமைப்படுத்த வேண்டும் என்கிற வழிகளில் உணர்ச்சிகளும் ஒன்றாகும் ... தேவனுக்கு நான் உணர்ச்சிப்பூர்வமாக பதிலளிப்பதில் உள்ள ஒவ்வொரு அம்சமும் என்னுடைய வாழ்க்கையில் நான் உணர்ச்சிப்பூர்வமாக பதிலளிப்பதும் என் வாழ்க்கையில் நடப்பவைகளும் தேவன் யார் என்பதையும் என்னை யாராக அவர் மாற்றியிருக்கிறார் என்பதையும் இந்த உடைந்து போன உலகத்திற்கு நான் எப்படி பதிலளிக்க வேண்டும்

என்பதையும் பிரதிபலிக்கிறது. இந்த உலகத்தை ஒருநாள் அழித்து புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் சிருஷ்டிப்பார்.

– Dr. எம். பி.

அப்போஸ்தலனாகிய பவுலின் எழுத்துக்களில் இறையியல் எழுத்தில் உணர்ச்சிகளின் அற்புதமான உதாரணம் காணப்படுகிறது. பவுல் பாரம்பரிய கோட்பாட்டில் அக்கறை கொண்டிருந்தார் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். அவர் உண்மையைத் தொடர்வதில் உறுதியாக இருந்தார். ஆயினும், சத்தியத்தைப் பற்றி பவுல் திரும்பத் திரும்ப எழுதியபோது, பவுலால் தம்முடைய உணர்வுகளை அடக்க முடியவில்லை. பாரம்பரிய கோட்பாடுகள் குறித்த அவரது பிரதிபலிப்புகள் தன்னிச்சையான உணர்ச்சி வெடிப்புகளை ஏற்படுத்தின. ஒரு உதாரணமாக, ரோமர் 11:33-36-ல் பவுல் மிகுந்த உணர்ச்சியில் துதித்ததைக் கவனியுங்கள்:

ஆ! தேவனுடைய ஐசுவரியம், ஞானம், அறிவு என்பவைகளின் ஆழம் எவ்வளவாயிருக்கிறது! அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் அளவிடப்படாதவைகள், அவருடைய வழிகள் ஆராயப்படாதவைகள்! "கர்த்தருடைய சிந்தையை அறிந்தவன் யார்?" அவருக்கு ஆலோசனைக்காரனாயிருந்தவன் யார்?" சகலமும் அவராலும் அவர் மூலமாயும் அவருக்காகவும் இருக்கிறது. அவருக்கே என்றென்றைக்கும் மகிமையுண்டாவதாக. ஆமென் (ரோமர் 11:33-36).

ஒரு கல்வியியல் இறையியல் நூலின் நடுவில் நீங்கள் கடைசியாக எப்போது இப்படிப் வாசித்தீர்கள்?

ரோமர் புத்தகம், முதல் 11 அதிகாரங்களில், தேவன் யார், அவர் என்ன செய்திருக்கிறார் என்பதற்கான அனைத்து ஆழத்தையும் நமக்குக் கற்பிக்கிறது. ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும், பவுல் இன்னும் ஏதாவது சேர்க்கிறார், மேலும் நீங்கள் அதிகாரம் 11 க்கு வரும்போது, அதிகாரம் 11 இன் முடிவில், அப்போஸ்தலர் தேவனைப் பற்றி அவர் அறிந்தவற்றின் அனைத்து மகத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார் ... அந்த வழியில் நீங்கள் தேவனை இரக்கமுள்ளவராக, அன்பானவராக, நீதியானவராக, நல்லவராக, வல்லமை வாய்ந்தவராக அறிந்து கொள்ளும்போது, சரீர்பிரகாரமாகவும், ஆவிக்குரிய ரீதியிலும், முழு ஆராதனையிலும் மகத்துவமாக அவருக்கு

ஆராதனை செலுத்த வருவதை உங்களால் தவிர்க்க முடியாது, ஏனென்றால் அவர் யார் என்பதை நீங்கள் அங்கீகரித்து புரிந்துகொள்கிறீர்கள்.

– Rev. பாப்லோ டாரஸ், மொழிபெயர்ப்பு

இப்போது நாம் இறையியலின் மூன்று முதன்மை இலக்குகளை அடையாளம் கண்டுள்ளோம், அவை ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பது குறித்து நாம் கருத்து தெரிவிக்க வேண்டும். இந்த இலக்குகளில் எதையும் நாம் புறக்கணிக்க முடியாததற்கு இவை ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பது ஒரு முக்கியமான காரணமாகும். உண்மையில், அவைகள் மிகவும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன, ஆகையால் மற்ற இரண்டில் வலுவாக இல்லாமல் ஒரு பகுதியில் மட்டும் நாம் வலுவாக இருக்க முடியாது.

ஒன்றையொன்று சார்ந்திருத்தல்

இவை ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பதை நாம் மூன்று வழிகளில் பார்ப்போம். முதலாவதாக, இறையியலின் மற்ற இரண்டு இலக்குகளை பாரம்பரிய வாதம் பாதிக்கும் சில வழிகளை நாம் காண்போம். பின்னர் நடைமுறை இறையியலானது பாரம்பரிய வாதத்தையும் உணர்ச்சிகளையும் எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை நாம் கவனிக்கலாம். மூன்றாவதாக, சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள் நடைமுறை இறையியலையும் பாரம்பரிய கோட்பாட்டையும் எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்வோம். பாரம்பரிய கோட்பாடு, அல்லது சரியான சிந்தனை, நமது நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை பாதிக்கும் வழிகளை முதலில் பார்ப்போம்.

பாரம்பரிய கோட்பாடு

நடைமுறை இறையியல் மற்றும் சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள் ஏற்படுவதற்கு ஓரளவு பாரம்பரிய கோட்பாடு அவசியம் என்று இன்று பெரும்பாலான சிவிசேஷ சபையார் சரியாக நம்புகிறார்கள். நாம் முதலில் உண்மையைப் புரிந்து கொண்டு, பின்னர் அதை நம் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று பல கல்வி மற்றும் பிரபலமான இறையியலாளர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம். கிறிஸ்தவர்கள் இந்த விஷயங்களில் "நான் நம்புவது நான் எப்படி வாழ்கிறேன் என்பதை தீர்மானிக்கும்" என்கிற ஒரு நேரடியான முன்னோக்குடன் செயல்படுவது பொதுவானதாகும். எது உண்மை என்று நாம் நம்புகிறோமோ அது நமது நடத்தைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் ஆழமாகப் பாதிக்கிறது.

சிலசமயங்களில், நமது பாரம்பரிய கோட்பாடு வளர வளர, நாம் எதை நம்புகிறோமோ அது நமது நடத்தைகளையும் உணர்ச்சிகளையும்

உறுதிப்படுத்தும். ஒருவேளை நீங்கள் இயற்கையாகவே மற்றவர்கள் மீது அனுதாபப்படும் நபராகவும் அந்த உணர்வுகளின் மீது செயல்பட விரும்பும் ஒரு நபராகவும் இருக்கலாம். மனிதகுலம் தேவனுடைய சாயலில் இருக்கிறது மற்றும் தேவனுடைய தயவு மற்றும் இரக்கம் போன்ற இறையியல் கருத்துக்களை நீங்கள் படிக்கும்போது, உங்கள் பாரம்பரிய கோட்பாடு ஆழமடைவதையும் உங்கள் நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை உறுதிப்படுத்தி மேம்படுத்துவதையும் நீங்கள் காண்பீர்கள்.

இருப்பினும், அதே நேரத்தில், பாரம்பரிய இறையியல் கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் நமது நடத்தைகளையும் உணர்வுகளையும் மாற்றுவதற்கு நமக்கு சவால் விடுகின்றன. ஒருவேளை நீங்கள் சுயநலத்துடனும் பேராசையுடனும் போராடும் ஒரு நபராக இருக்கலாம். ஒருவேளை நீங்கள் ஏழைகளிடம் அலட்சியமாக இருக்கலாம், அவர்களின் துன்பத்தைப் போக்க நீங்கள் எதுவும் செய்யாமல் இருக்கலாம். பின்னர், மனிதகுலம் மற்றும் தேவன் பற்றிய உங்கள் இறையியல் கருத்துக்கள் மிகவும் பாரம்பரிய கோட்பாடுகளாக மாறும்போது, உங்கள் நடத்தைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் மாற்றுவது அவசியம் என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். இது போன்ற எண்ணற்ற பிற வழிகளில் பாரம்பரிய கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றுதலானது நடைமுறை இறையியலிலும் சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகளிலும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

சரியான நம்பிக்கைகளான பாரம்பரிய கோட்பாடுகள் நமது உணர்வுகளிலும் நமது செயல்களிலும் நமது வாழ்க்கையிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், ஏனென்றால் நாம் நம்புவது நம் வாழ்க்கையில் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். மேலும் நாம் நம் மனதில் மட்டும் மாற்றமடைவதற்கு அல்ல, நமது உணர்ச்சிகளிலும் கூட மாற்றமடைந்து வாழ அழைக்கப்படுகிறோம். நாம் எதை நம்புகிறோமோ அது நம் வாழ்க்கைக்கு தேவையான செய்திகளை தெரிவிக்க வேண்டும். நம்முடைய நம்பிக்கைகளின் மூலமும், தேவனுடைய கிருபையினாலும், பரிசுத்த ஆவியின் கிரியையினாலும் நமக்குக் கிடைக்கும் தகவல்கள், நம்மை மாற்றி, இறுதியில் நம்மை உருவாக்க வேண்டும், இதனால் நமது உணர்ச்சிகள் உண்மையில் தேவனுடைய சித்தத்தின்படியும், நம்முடைய செயல்கள் தேவனுடைய வார்த்தையில் அவர் வெளிப்படுத்தியபடியும் இருக்கும். பரிசுத்த ஆவியின் கிருபையினால் மட்டுமே அது சாத்தியமாகும்.

– Dr. டேவிட் சாமுவேல்

இப்போது இறையியலின் குறிக்கோள்கள் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருக்கும் என்பது பற்றிய இரண்டாவது வழியை நோக்கித் திரும்புவோம். நடைமுறை இறையியல் பாரம்பரிய கோட்பாட்டின் மீதும் சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள் மீதும் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது? நமது நடத்தைகள் நமது நம்பிக்கைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன?

நடைமுறை இறையியல்

முதலாவதாக, நடைமுறை இறையியலானது பெரும்பாலும் நாம் உண்மை என்று நம்புவதை உறுதிப்படுத்துகிறது அல்லது அதை சவால் செய்கிறது. உதாரணமாக, "கிறிஸ்தவர்கள் ஏன் ஜெபிக்க வேண்டும்?" என்று இறையியலின் அனுபவமற்ற மாணாக்கர்கள் கேட்கும்போது என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கவனியுங்கள்.

எல்லா நேரங்களிலும், தங்கள் ஜெபங்களுக்கு தேவன் பதிலளிப்பதில் விசுவாசிகளுக்கு அதிக அனுபவம் இல்லாதபோது, "தேவன் கட்டளையிட்டபடியினால் நாம் ஜெபிக்க வேண்டும்" என்று அவர்கள் இந்தக் கேள்விக்கு பதிலளிக்கிறார்கள். இந்த பதில் உண்மையானது தான். ஆனால் நான் ஒரு ஜெபவீரன் - ஒரு விரிவான, முழுமையாக வளர்ந்த ஜெப வாழ்க்கை கொண்ட அறியப்பட்ட ஒரு ஜெப வீரன் இப்படி பதில் கூறி கேட்டதில்லை. நாம் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று வேதம் நமக்கு போதிப்பது உண்மை தான், ஆனால் ஜெப அனுபவம் இல்லாமை பெரும்பாலும் ஜெபத்திற்கான பல வேதாகம உந்துதல்களைப் பார்ப்பதிலிருந்து நம்மைத் தடுக்கிறது. எனவே, ஜெபத்தைப் பற்றிய உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்வதில் நமது ஜெப வாழ்க்கையானது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

விசுவாசிகள் ஜெபத்தில் அதிக அனுபவம் வாய்ந்தவர்களாக இருக்கும்போது, ஜெபம் செய்ய வேதம் நமக்குக் கொடுக்கும் எல்லா வகையான காரணங்களையும் அவர்கள் அடிக்கடி இன்னும் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. தேவன் நம்முடைய ஜெபங்களுக்கு பாத்திரர் என்பதால் நாம் ஜெபிக்கிறோம். நமக்குத் தேவைப்படுவதால் நாம் ஜெபிக்கிறோம். யாக்கோபு 5:16 இல் யாக்கோபு சொன்னபடி, நாம் ஜெபிக்கிறோம்:

நீதிமான் செய்யும் ஊக்கமான வேண்டுகூல் மிகவும்
பெலனுள்ளதாயிருக்கிறது (யாக்கோபு 5:16).

நீதியான நடத்தையும் ஜெபத்தின் அனுபவமும் ஜெபமானது ஒரு கட்டளை மட்டுமல்ல, இது வல்லமை வாய்ந்ததும் பயனுள்ளதுமாய் இருக்கிறது என்ற உண்மையான நுண்ணறிவைத் தருகின்றன. தெய்வீக நடத்தையின் பற்றாக்குறையானது இந்த இறையியல் நம்பிக்கைகளிலிருந்து நம்மைப் பிரிக்கிறது. ஆனால் பரிசுத்த வாழ்க்கையின் அனுபவம் நமது நம்பிக்கைகளை

பல வழிகளில் சவால் செய்கிறதும், உறுதிப்படுத்துகிறதும், அதிகரிக்கிறதுமாய் இருக்கிறது.

இதற்கு மேல், நமது செயல்கள் நமது இறையியலின் உணர்ச்சிப் பரிமாணங்களையும் பாதிக்கின்றன. அதாவது, நடைமுறை இறையியலானது சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, விசுவாசிகள் கருமையான பாவங்களைச் செய்யும்போது, அவர்கள் பெரும்பாலும் குற்றவுணர்வு மற்றும் மனம் மாறுதலின் உணர்ச்சிகரமான அனுபவத்தின் வழியாக செல்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், நாம் சரியானதைச் செய்யும்போது, தேவனுடைய அங்கீகாரம் மற்றும் ஆசீர்வாதத்தின் சந்தோஷத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் நாம் அடிக்கடி காண்கிறோம். அவமானம் மற்றும் சோகம், நம்பிக்கை மற்றும் அமைதி, மகிழ்ச்சி மற்றும் உற்சாகம் போன்ற உணர்வுகள் பெரும்பாலும் நமது நடத்தைகளால் விளைகின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் பொதுவான அனுபவத்திலிருந்து அறிவோம்.

சமீபத்தில் நான் வாரியத்தின் தலைவராக பணியாற்றும் ஒரு நிறுவனத்தில் ஒரு நெருக்கடி ஏற்பட்டது. சில சுயநலத்துடன், குறிப்பாக பிற மதங்களிலிருந்து, வெளியிலிருந்து வந்த சிலர், நிறுவனத்தில் சிக்கலை உருவாக்க முயன்றனர். எனவே, நாங்கள் அவர்களுடன் உண்மையில் சமரசம் செய்துகொள்ளும் ஒரு வாய்ப்பு இருந்தது, ஆனால் நாங்கள் உறுதியாக நின்று, நாங்கள் சரியானதைச் செய்வோம் என்றும், தவறான சமாதானத்திற்காக சமரசம் செய்ய மாட்டோம் என்றும் முடிவு செய்தோம். தேவனுக்காக நாங்கள் நிற்கும் எங்களுடைய நிலைப்பாட்டை கனம்பண்ணினார், மற்றும் நாங்கள் அந்த எதிரிகள் அனைவரிடமிருந்தும் விடுவிக்கப்பட்டோம், அது உண்மையில் சமூகத்திற்கு சக்தியூட்டும் பெரும் மகிழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

– Dr. டேவிட் சாமுவேல்

நாம் பார்த்தபடி, உண்மையான இறையியல் கருத்துக்களைப் பிடித்துக்கொள்ளத் என்கிற பாரம்பரியமானது நாம் என்ன செய்கிறோம் மற்றும் உணர்கிறோம் என்பதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. சத்தியம் எதிர்பார்க்கிற படி நடைமுறை இறையியலானது நாம் உணர்வதிலும் நம்புவதிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இப்போது இலக்குகள் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பதைப் பற்றி மேலும் ஒரு முறை பார்ப்போம். நம்முடைய சரியான உணர்ச்சிகளும் மனப்பான்மைகளும் நாம் நம்புவதையும், செய்கிறதையும் எவ்வாறு பாதிக்கின்றன?

சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள்

விஷயங்களைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கும் விதம் நம் உணர்ச்சிகளை பாதிக்கிறது என்பதை அன்றாட அனுபவத்திலிருந்து ஒவ்வொருவரும் புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். நாம் சில விஷயங்களைச் செய்யும்போது, அது ஒரு உணர்ச்சி ரீதியான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். ஆனால் சில நேரங்களில் நாம் சிந்திக்கும் வழிகளிலும், நாம் நடந்துகொள்ளும் வழிகளிலும் எவ்வளவு உணர்ச்சிகள் மீண்டும் ஊட்டப்படுகின்றன என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்வதில்லை. நீங்கள் கிறிஸ்தவ இறையியலை படிக்கும் போது, மனதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதை உறுதி செய்வது மிகவும் முக்கியமாகும். அதாவது, நீங்கள் ஊக்கமிழக்கும்போது, சிக்கலான யோசனைகளை ஆராய்வதற்கு நீங்கள் அதிகம் உந்துதல் பெறவில்லை என்பது பற்றி சிந்தியுங்கள். எனவே, உங்களுடைய உணர்ச்சிகள் விஷயங்களைப் பற்றி நீங்கள் நினைக்கும் விதத்தை பாதிக்கின்றன. உங்களுடைய சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள், உங்களுடைய பாரம்பரிய கோட்பாடுகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்று கூட கூறலாம். ஆனால் மறுபுறம், நீங்கள் ஒரு சூழ்நிலையில் நம்பிக்கையுடன் இருந்தால், அனைத்து வகையான அறிவார்ந்த பிரச்சனைகள் மற்றும் யோசனைகளை சமாளிக்க நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்கள், எனவே மீண்டும் உங்களுடைய உணர்ச்சிகள் நீங்கள் சிந்திக்கும் விதத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. இது மிகவும் முக்கியமானது, ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் இதை அறிவார்கள், கற்பித்தலில் முக்கியமான விஷயங்களில் ஒன்று, மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்துதல் அல்லது மாணவர்களின் உணர்ச்சிகள் அவர்கள் சிந்திக்கும் விதத்திலும் கற்றுக்கொள்ளும் விதத்திலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன என்பதாகும். இது கிறிஸ்தவ இறையியல் முழுவதிற்கும் பொருந்தும். அதே நேரத்தில், உணர்ச்சிகளும் நம் செயல்களை பாதிக்கின்றன. நாம் குழப்பமடையும் போது, சரியானதைச் செய்வது கடினமாகும். அது அவ்வளவு எளிதானதாகும். அவர்கள் கிறிஸ்தவ இறையியலை படிக்கும் போது அவர்கள் தங்களுடைய நடைமுறை வாழ்க்கையில், அதாவது அவர்கள் வாழும் விதங்களில், அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் விதங்களில் வேதாகமத்தை

அப்பியாசப்படுத்தத் தொடங்கும் போது, அவர்கள் சோர்வாகவும் திகைப்புடனும் மற்றும் ஊக்கமிழந்தும் இருந்தால், அவர்கள் சரியான காரியத்தை செய்ய அவர்களுக்கு ஆற்றல் இருக்காது. ஆனால் அதன் மறுபக்கம் என்னவென்றால், நீங்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டால், அதாவது நீங்கள் ஒன்றை நல்லதென்றும் வலுவானதென்றும் உணர்ந்தால், பின்னர் நீங்கள் உடனடியாக செய்ய வேண்டியதை நீங்கள் செய்வீர்கள் என்று நீங்கள் காண்கிறீர்கள். அது நமக்கு மிகவும் முக்கியமானது என்று நான் நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் வேதாகமத்தில் கூட, கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை அவருக்குக் கீழ்ப்படியும்படி அழைக்கும்போது, அவர்கள் ஏன் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்பதற்கான உந்துதல்களை அவர் அடிக்கடி அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார். நடந்த நல்ல காரியங்களைப் பற்றியோ, நடந்த கெட்ட காரியங்களைப் பற்றியோ சிந்திக்கவும் சந்தோஷப்படவும் அவர் அவர்களை அழைக்கிறார். அந்த உணர்ச்சி ரீதியான தாக்கம் பின்னர் தேவனுக்கு கீழ்ப்படிவதற்கு அவர்களை வழிநடத்துகிறது. எனவே, நாம் சிந்திக்கும் விதம் மற்றும் நாம் செயல்படும் விதங்களால் நமது உணர்ச்சிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதை உணர்வது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதே அளவுக்கு நமது உணர்ச்சிகள் நாம் எப்படி சிந்திக்கிறோம், எப்படி நடந்துகொள்கிறோம் என்பதைப் பாதிக்கின்றன என்பதை உணர்வதும் முக்கியமாகும். எனவே, இவை அனைத்தும் கிறிஸ்தவ இறையியலைப் படிக்கும் செயல்முறைக்கு முக்கியமானவையாகும்.

- Dr. ரிச்சார்ட் எல். ப்ராட், Jr.

சங்கீதங்களில் சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள் குறித்த சில சிறந்த எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் காண்கிறோம். மீண்டும் மீண்டும், சங்கீதக்காரனின் உணர்ச்சிகள் அவர்களின் சிந்தனையையும் செயல்களையும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் நகர்த்தின. உதாரணமாக, ஒரு சங்கீதக்காரன் கைவிடப்பட்டதாக உணர்ந்தபோது, அவருடைய பாரம்பரியக் கோட்பாடுகளைக் குறித்த சிந்தனையின் வெளிப்பாடுகள், அவர் அனுபவித்த சோதனைகளையும், தேவன் மீதான அவருடைய விசுவாசம் இந்தத் துன்பத்திற்கு எவ்வாறு காரணியாக அமைந்தது என்பதையும் முதன்மையாக மையமாகக் கொண்டிருந்தன. சங்கீதம் 13:1-3 மற்றும் சங்கீதக்காரனின் துக்கம் குழப்பமான இறையியல் கேள்விகளைக் கேட்க அவரைத் தூண்டிய விதத்தைக் கவனியுங்கள். கர்த்தாவே,

எதுவரைக்கும் என்னை மறந்திருப்பீர், எதுவரைக்கும் உம்முடைய முகத்தை எனக்கு மறைப்பீர்? என் தேவனாகிய கர்த்தாவே, நீர் நோக்கிப்பார்த்து, எனக்குச் செவிகொடுத்தருளும் (சங் 13:1-3).

அதே வழியில், சங்கீதக்காரர்களின் உணர்ச்சிகளும் அவர்களின் செயல்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. மனந்திரும்பியபோது, சங்கீதக்காரர்கள் அமைதியாக செயலற்றவர்களாக இருக்கவில்லை. மாறாக, அவர்கள் மிகவும் அழுதனர்; அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டார்கள். சங்கீதக்காரன் சங்கீதம் 6:6 இல் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறான்:

என் பெருமூச்சினால் இளைத்துப்போனேன்; இராமுழுவதும் என் கண்ணீரால் என் படுக்கையை மிகவும் ஈரமாக்கி, என் கட்டிலை நனைக்கிறேன் (சங் 6:6).

அதே நேரத்தில், சங்கீதக்காரர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தபோது, அவர்கள் இந்த உணர்வை நடனம் மற்றும் துதியின் நடத்தைகளுடன் வெளிப்படுத்தினர். சங்கீதம் 30:11 இல் நாம் இவ்வாறு வாசிக்கிறோம்:

என் புலம்பலை ஆனந்தக் களிப்பாக மாறப்பண்ணினீர்; என் இரட்டைக் களைந்துபோட்டு, மகிழ்ச்சியென்னும் கட்டினால் என்னை இடைகட்டினீர் (சங் 30:11).

நல்ல இறையியல் நமது செயல்களில் கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின் அறிவார்ந்த அல்லது வெளிப்புறமான கிரியை செய்வதில் அக்கறை கொள்வது மட்டுமல்லாமல், தேவனுடைய வார்த்தையின் சத்தியத்திற்கு நமது உணர்ச்சி ரீதியான எதிர்வினையிலும் அக்கறை கொண்டுள்ளது. உண்மை அறிவாற்றல் மற்றும் அறிவார்ந்த மட்டத்தில் மட்டுமே இருக்கக்கூடாது என்பது முக்கியம் என்று நான் நினைக்கிறேன், ஏனென்றால் அது மனிதர்களாக நாம் யார் என்பதை பாதிக்கிறது. நாம் உண்மையிலேயே நேசிக்கிற அல்லது நம்பும் எதுவும் நமக்குள் உணர்ச்சிகளையும் பாசங்களையும் உணர்வுகளையும் தூண்டுகிறது, மேலும் நமது மனிதகுலத்தின் அந்த வகையான "உணர்ச்சிகளின்" பக்கமானது, நாம் தேவனுடைய சத்தியத்தைப் புரிந்துகொண்டபோது தேவனுடைய ஆவியின் உண்மையான செயல்பாட்டின் ஒரு பகுதியாகும்.

– Dr. சைமன் வைபர்ட்

ஆகவே பாரம்பரிய கோட்பாடுகள், நடைமுறை இறையியல் மற்றும் சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள் ஆகிய மூன்று குறிக்கோள்களும் ஒன்றுக்கொன்று தனித்தனியாக இயங்குவதில்லை என்பது உறுதியாகிறது. அவை ஒன்றையொன்று மிகவும் சார்ந்தவையாக இருக்கின்றன. நாம் நமது இறையியலைக் கட்டமைக்கும்போது, நாம் நம்புவது நமது செயல்களையும் மனப்பான்மைகளையும் பாதிக்கிறது என்பதை நாம் எப்போதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். நமது பழக்கவழக்கங்கள் நமது நம்பிக்கைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளை பாதிக்கின்றன. நமது உணர்ச்சிகள் நமது நம்பிக்கைகளையும் செயல்களையும் பாதிக்கின்றன.

இறையியலின் மூன்று முதன்மை இலக்குகளும் ஒன்றையொன்று சார்ந்திருப்பதைப் புரிந்துகொள்வது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையை எழுப்புகிறது. இறையியலின் இலக்குகளை நாம் பின்தொடரும்போது நாம் என்ன முன்னுரிமைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்? பாரம்பரிய கோட்பாடுகள், நடைமுறை இறையியல் அல்லது சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகள் ஆகியவற்றில் நாம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமா?

முன்னுரிமைகள்

கிறிஸ்தவர்கள் பல வழிகளில் ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் வித்தியாசமாக இருக்க முடியும் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். இந்த வேறுபாடுகளில் சில தேவன் நமக்குக் கொடுத்த ஆளுமைகளிலிருந்து உருவாகின்றன. மற்ற வேறுபாடுகள் நமது பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் இருந்து வருகின்றன. இன்னும் சிலர் நமக்குள் இருக்கும் பரிசுத்த ஆவியின் அசாதாரண கிரியையிலிருந்து வருகின்றன. தேவன் கிறிஸ்துவின் சரீரத்தை இது போன்ற பல வழிகளில் வேறுபட்டதாக வடிவமைத்தார். மேலும் பல விதங்களில், நமது மாறுபட்ட ஆளுமைகள், சூழ்நிலைகள் அல்லது நமக்குள் இருக்கும் தேவ ஆவியின் விசேஷித்த கிரியை, இறையியலின் மூன்று முதன்மை இலக்குகளை நாம் எவ்வாறு முதன்மைப்படுத்துகிறோம் என்பதில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாம். நாம் அனைவரும் ஒன்று அல்லது இரண்டு இலக்குகளை மற்றவைகளை விட அதிகமாக விரும்புவதில் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் பின்பற்ற வேண்டிய சரியான முன்னுரிமைகள் ஏதேனும் உள்ளதா? பாரம்பரிய கோட்பாடுகள், நடைமுறை இறையியல் மற்றும் சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உறவுகள் ஆகியவற்றை அணுக சரியான வழி ஏதேனும் உள்ளதா?

இந்த கேள்விக்கு பல சுவிசேஷ சபையார் எளிமையான பதில்களைக் கொண்டுள்ளனர். எப்பொழுதும் பாரம்பரிய கோட்பாடுகளுக்கு முதல் இடமும், நடைமுறை இறையியலுக்கு இரண்டாவது இடமும், சரியான உணர்ச்சிகள் மற்றும் உணர்வுகளுக்கு மூன்றாவது இடமும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். “சரியாக சிந்தியுங்கள்; பிறகு சரியானதை

செய்யுங்கள்; பின்னர் நீங்கள் சரியாக உணர்வீர்கள்” என்பதை நாம் அடிக்கடி கேட்பது போல் இது இருக்கிறது.

இப்போது, பாரம்பரிய கோட்பாடுகள் நடைமுறை இறையியலுக்கும், நடைமுறை இறையியல் சரியான உணர்ச்சிகள் மற்றும் உணர்வுகளுக்கும் வழிவகுக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனால் இந்த முன்னுரிமைகளை நாம் எப்போதும் பின்பற்றும்போது ஒரு சிக்கல் எழுகிறது. பெரும்பாலும், நாம் முதல் படியைத் தாண்டுவதில்லை. நாம் பாரம்பரிய கோட்பாடுகளில் மிகவும் கவனம் செலுத்துகிறோம், மேலும் நடைமுறை மற்றும் சரியான உணர்வுகள் பற்றிய நமது இறையியலை நாம் புறக்கணிக்கிறோம் அல்லது இந்த மற்ற இலக்குகளை இரண்டாம் நிலையாகக் கருதுகிறோம். துரதிர்ஷ்டவசமாக, இந்த இலக்குகள் ஒன்றுக்கொன்று சார்ந்திருப்பதால், நமது நடத்தைகள் மற்றும் உணர்ச்சிகளுக்கு நாம் சிறிதளவில் மட்டும் கவனம் செலுத்தும்போது, நமது பாரம்பரிய நம்பிக்கையையும் குறைவாக மதிப்பிடுகிறோம்.

இறையியலில் உள்ள எண்ணங்கள், செயல்கள் மற்றும் உணர்ச்சிகள் மனித உடலின் முக்கிய அமைப்புகளைப் போல ஒன்றோடொன்று இணைந்து இருக்கின்றன. மத்திய நரம்பு மண்டலம், செரிமான அமைப்பு, இருதய அமைப்பு, மற்றும் வேறு பல மண்டலங்கள் என நம் உடலில் பல முக்கிய அமைப்புகள் உள்ளன. இப்போது, இந்த அமைப்புகளில் எதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்பட வேண்டும்? இந்த அமைப்புகளுக்கு இடையே உள்ள தொடர்புகளை நிர்வகிப்பதற்கான சரியான ஒழுங்கு என்ன? நரம்பு மண்டலம் செரிமான அமைப்பை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கலாம், ஆனால் செரிமான அமைப்பு நரம்பு மண்டலத்தை எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் சிந்திக்கலாம். இந்த ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட வழிகளில் பல முறையான மற்றும் பயனுள்ள வழிகள் உள்ளன.

ஏறக்குறைய அதே வழியில், பாரம்பரிய நம்பிக்கை, நடைமுறை இறையியல் மற்றும் சரியான உணர்ச்சிகள் மற்றும் உணர்வுகள் ஆகியவற்றை பின்தொடர்தல் பல பரஸ்பர உறவுகளின் வலைகளை உருவாக்குவதை நாம் கண்டோம். அதாவது, அவை அனைத்தும் எண்ணற்ற வழிகளில் ஒன்றுக்கொன்று தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அவைகளுக்கிடையேயான உறவுகளில் ஒரே பரிமாணத்தில் இருப்பதற்குப் பதிலாக, அவை பல பரிமாணத்திலும் அல்லது பரஸ்பரம் கொண்டதாகவும் இருக்கின்றன, ஆகையால் நாம் எப்போதும் ஒரு முன்னுரிமையை ஒதுக்க முடியாது. நாம் சரியாகச் சிந்திக்க வேண்டும், அதனால் நாம் சரியாகச் செய்யவும் அதனால் சரியாக உணரவும் முடியும் என்பது உண்மையாகும். ஆனால் சில நேரங்களில் நாம் சரியானதைச் செய்ய வேண்டும், அதனால் நாம் சரியான வழியில் சிந்திக்கவும் சரியான வழியை உணரவும் முடியும். சில சமயங்களில், நாம் சரியான வழியை உணர வேண்டும், அதனால் நாம் சிந்திக்கவும் சரியாகவும்

செய்யவும் முடியும். பரிசுத்த ஆவியானவர் தம் மக்களை பல்வேறு வழிகளில் இறையியலின் இலக்குகளை நோக்கி வழிநடத்துகிறார்.

நான் பாரம்பரிய நம்பிக்கை, நடைமுறை இறையியல், சரியான உணர்ச்சிகள் மற்றும் உணர்வுகள் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான உறவானது, மனித நபர் மற்றும் மீட்பு மற்றும் கிறிஸ்துவுக்கு ஒப்பான சாயல் பற்றிய ஒரு கிறிஸ்தவ புரிதலின் மையத்தில் உள்ளது ... நமது நம்பிக்கைகள், நமது செய்கைகள் மற்றும் நமது ஆசைகள் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து ஒன்றாகச் செயல்பட்டு, நமது மறுசீரமைப்பு மற்றும் மீட்பின் அடையாளமாகவும், ஒரு கூறாகவும் செயல்படுகின்றன. எனவே, நற்செய்தியின் அடிப்படைக் குறிக்கோளாகவும் அதன் பலனாகவும் பவுல் புரிந்துகொள்வது இதுதான், தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கும் மற்றவர்களை நேசிப்பதற்கும் இருதயப் பூர்வமாக அதைச் செய்வதற்கும் தேவனுடைய அன்பினால் நாம் உண்மையில் விடுவிக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். மலைப்பிரசங்கத்தில் இயேசு கட்டளையிடுவதும் இதுதான். "உங்களுடைய நீதி வேதபாரசுக்கள் மற்றும் பரிசேயர்களை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும்," என்று இயேசு கூறுகிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், அதாவது நீங்கள் சரியான விஷயங்களைச் செய்ய வேண்டும், ஆனால் பாசாங்குத்தனமான, சடங்காச்சாரமான தூண்டுதலுக்காக அதைச் செய்யாதீர்கள். இருதயப்பூர்வமாக அதை செய்யுங்கள். எனவே, இரட்சிப்பு என்றால் என்ன என்ற நற்செய்தியின் அடிப்படைக் கனியாக இயேசு அதைப் பார்க்கிறார், மேலும் அவர் நம் மனிதகுலத்திடம் கொண்டு வருகிறார்.

- Dr. ஜெஃப் டிரைடென்

பிறகு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எப்படி முடிவு செய்வது? சரியான சிந்தனை, செய்கை அல்லது உணர்வை வலியுறுத்த வேண்டுமா என்பதை எவ்வாறு தீர்மானிப்பது? எந்தச் சூழ்நிலையிலும் மிகத் தேவையான இறையியலின் இலக்குகளுக்கு முன்னுரிமையும், முக்கியத்துவமும் அளிக்கும் ஞானத்தை நாம் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே பதிலாகும்.

பல வழிகளில், ஒரு கப்பலின் மேல்தளத்தில் நமது சமநிலையைப் பராமரிப்பது போல, இறையியலின் இலக்குகளை சமநிலைப்படுத்துவது பற்றி சிந்திக்க இது உதவுகிறது. வாழ்க்கையின் தளம் எப்போதும் மாறிக்கொண்டே இருப்பதால், சமநிலை என்பது தற்காலிக ஒத்திசைவைத் தவிர

வேறொன்றுமில்லை. ஒரு அசையும் மேல்தளத்தில் நிற்பதற்கு, நாம் ஒரு பக்கத்திலும், பின்னர் மற்றொரு பக்கமும் மீண்டும் மீண்டும் சாய்ந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த தருணத்தில் செய்ய வேண்டியவைகளை நாம் சரிசெய்யத் தவறினால், நாம் நிச்சயமாக கப்பலில் விழுந்துவிடுவோம்.

ஏறக்குறைய அவ்வாறே, நாம் நமது இறையியலைக் கட்டமைக்கும்போது, ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் நாம் வலியுறுத்த வேண்டிய இறையியலின் இலக்கு என்ன என்பதை நாம் நம்மைக் கேட்க வேண்டும். "இந்த நேரத்தில் நான் என்ன இறையியல் இலக்கை வலியுறுத்த வேண்டும்?" "என்னைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களுக்கு இப்போது என்ன தேவை?" "சரியான சிந்தனை, சரியான நடத்தை அல்லது சரியான உணர்ச்சிகளுக்கு நான் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமா?" "பாரம்பரிய நம்பிக்கையையா, நடைமுறை இறையியலையா அல்லது சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது உணர்வுகளையா வலியுறுத்துவது?" பின்னர் நாம் அந்த நேரத்திற்கு பொருத்தமான நோக்குநிலையை நிறுவுகிறோம், மேலும் இறையியலின் அனைத்து இலக்குகளையும் நம்முடைய முழு இருதயத்தோடும் தொடர்கிறோம்.

நமது முன்னுரிமைகளை எவ்வாறு மாற்றுவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், தனிநபர்களாக இருக்கும் நமக்கும், நம்மைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களுக்கும் நிறைய தீங்குகள் வரலாம். பாரம்பரிய நம்பிக்கையையே நமது முதன்மை முன்னுரிமையாக நாம் தொடர்ந்து பின்பற்றினால், இறையியலின் மற்ற குறிக்கோள்களை நாம் எளிதாகப் புறக்கணித்துவிட்டு, பகுத்தறிவின் பாதையில் போய் விடுவோம். இறையியலின் மற்ற இலக்குகளைப் புறக்கணிப்பதற்கு நாம் தொடர்ந்து நடைமுறை இறையியலை வலியுறுத்தினால், நாம் எளிதாக சடங்காச்சாரத்திற்குள் விழுந்து விடுவோம். இறையியலின் மற்ற இலக்குகளைப் புறக்கணிப்பதற்கு நாம் எப்பொழுதும் சரியான உணர்ச்சிகள் மற்றும் உணர்வுகளைப் பற்றி வலியுறுத்தினால், நாம் எளிதில் உணர்ச்சிமயத்தில் விழுந்து விடுவோம். ஆனால் வாழ்க்கையின் அடுக்கு ஏதாவது ஒரு வழியில் திரும்பும்போது, இந்த இலக்குகளை எவ்வாறு சமநிலைப்படுத்துவது என்பதைக் கற்றுக்கொள்வது, இந்த உச்சங்களைத் தவிர்க்க நமக்கு உதவும். எனவே, "இந்தப் போக்குகளில் எது நான் இறையியலை அணுகும் விதத்தை விவரிக்கிறது? என்கிற கேள்வியை நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்க வேண்டும். நான் பகுத்தறிவு வாதத்தை நோக்கிச் செல்கிறேனா? நான் சடங்காச்சாரம் அல்லது உணர்ச்சிவாதம் அல்லது இவற்றின் சில கலவையை நோக்கி செல்கிறேனா?" நமது இயல்பான போக்குகள் எதுவாக இருந்தாலும், நாம் புறக்கணிக்க முனையும் இறையியலின் குறிக்கோள்களில் கவனம் செலுத்த நாம் கடினமாக உழைக்க வேண்டும். பின்னர் நாம் தேவனுடைய மகிமை மற்றும் அவரை முடிவில்லாமல் மகிழ்ச்சியுடன் அனுபவிக்கும் இடத்திற்கு வழிவகுக்கிற ஒரு இறையியலை உருவாக்க முடியும்.

தேவன் மனிதனின் மனதை மட்டுமல்ல, அவனை முழுமையாக சிருஷ்டித்தார் என்பதை நினைவில் கொள்வது முக்கியம் என்று நான் நினைக்கிறேன், மனிதர்களை உணர்ச்சிகரமான மனிதர்களாகவும், சிந்திக்கும் மனிதர்களாகவும், செயல்படும் மனிதர்களாகவும் தேவன் சிருஷ்டித்தார். எனவே, நாம் நம்முடைய முழு இருதயத்தோடும், மனதோடும், ஆத்துமாவோடும், பெலத்தோடும் கர்த்தராகிய தேவனை நேசிக்க வேண்டும் என்று இயேசு நமக்குச் சொல்லும்போது, அது அந்த நபரின் முழுமையைக் குறிக்கிறது. ஒரு பகுதியில் ஒரு தீவிரத்தை தவிர்க்கும் வழிகளில் ஒன்று என்னவென்றால், மனித நபர் அனைத்து பரிமாணங்களிலும் தேவனில் அன்பு செலுத்த முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், யாராவது தேவனை நேசிப்பதில் மிகவும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு, அழுது, பரவசமடைந்தால், இந்த நபர் வேதாகமத்தின் ஆழமான சிந்தனையில் வேரூன்ற வேண்டும். தேவன் பவுல் மூலமாக நமக்குச் சொல்கிறார், தேவன் குழப்பத்தின் தேவன் அல்ல, சமாதானத்தின் தேவன் என்றும், தேவனுடைய ஆவியானவர் ஆளும் இடத்தில், சபை ஆராதனையில் ஒரு ஒழுங்கு இருக்கிறது என்றும் பவுல் மூலமாக தேவன் 1 கொரிந்தியர் 14-ல் கூறுகிறார். அந்த பற்றாக்குறை எங்கு உள்ளதோ அங்கே அந்த மக்கள் தேவனுடைய வெளிப்பாட்டின் படி வாழவில்லை என்று அர்த்தமாகும். அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சமநிலையில் வெளிப்படுத்தப்படும் மகிழ்ச்சி, உணர்ச்சி மற்றும் பேரார்வம் ஆகியவற்றை விளைவிக்கும் அறிவார்ந்த கற்றல் மற்றும் வளர்ச்சி அங்கே இருக்க வேண்டும். ஆனால் கட்டுப்பாட்டில்லாத நடத்தை அங்கே இருக்கக் கூடாது.

- Dr. ராபர்ட் எல். ப்ளம்மர்

இப்போது நாம் கிறிஸ்தவ இறையியலின் வரையறை மற்றும் இலக்குகளை பார்த்திருக்கிறோம், நாம் மூன்றாவது காரியத்திற்கு திரும்ப வேண்டும், அதாவது இறையியலை ஒரு முறையான ஆய்வுத் துறையாக உள்ளடக்கிய தலைப்புகள் அல்லது பாடங்களை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

தலைப்புகள்

இறையியல் நிறுவனத்திற்கு ஒருவரை அறிமுகப்படுத்துவது என்பது பிரபஞ்சத்திற்கு ஒருவரை அறிமுகப்படுத்துவதைப் போன்றதாகும். ஒரு கடினமான பணியாகும். எனவே, இந்த பாடங்களில், இறையியலில் ஒரு சில தலைப்புகளை மட்டும் நாம் பார்க்கப் போகிறோம்.

நமக்கு ஆர்வமுள்ள தலைப்புகளைப் புரிந்துகொள்ள, நாம் இரண்டு விஷயங்களைத் தொடுவோம்: முதலாவதாக, இறையியலாளர்கள் முன் இருக்கிற பல விருப்பங்கள்; இரண்டாவதாக, இந்த பாடங்களில் நாம் செய்யும் தேர்வுகள். இறையியலை முறையாக ஆய்வு செய்ய முயற்சி செய்பவர்களுக்கு காத்திருக்கும் விருப்பங்களை முதலில் பார்ப்போம்.

விருப்பங்கள்

மக்கள் முதலில் இறையியலின் தீவிர தேடலில் நுழையும் போது, அவர்கள் பெரும்பாலும் துறையின் பெரிய நோக்கத்தைக் கண்டு அஞ்சுகிறார்கள். பாடங்களின் நீண்ட பட்டியலை உள்ளடக்கியதாக இறையியலை நினைப்பது பொதுவானதாகும். கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையின் இரண்டாயிரமாண்டுகளில், பல தலைப்புகள் இறையியலில் அதிக கவனம் செலுத்துபவர்களை ஆக்கிரமிக்க வந்துள்ளன. பாடங்களின் பட்டியல் சபைக்கு சபை வேறுபடுகிறது, ஆனால் நாம் பெயரிடக்கூடிய பல முக்கிய இறையியல் வகைகளில் போதுமான ஒற்றுமைகள் உள்ளன.

இறையியலைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் பொதுவாக ஒப்பீட்டளவில் நடைமுறை தலைப்புகளை உள்ளடக்கியுள்ளது:

- ஊழியப் பயணங்கள்
- சுவிசேஷம் உரைத்தல்
- விசுவாசத்தை காத்தல்
- ஆராதனை
- இரக்க ஊழியங்கள்
- போதக ஆலோசனை, மற்றும்
- பிரசங்கம் செய்தல்

இது போன்ற மேலும் கோட்பாட்டு அல்லது சுருக்கமான பாடங்களின் பரந்த வரிசையையும் உள்ளடக்கியது: அவை பின் வருகின்றன..

- இரட்சிப்பு இயல்
- சபை இயல்
- மனித இயல்

- பரிசுத்த ஆவியானவரின் இயல்
- கிறிஸ்து இயல்
- தேவ இயல்
- கடைசி கால இயல்
- வேதாகம இறையியல் - வேதத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட மீட்பு வரலாற்றின் இறையியல்
- முறைப்படுத்தப்பட்ட இறையியல் - வேதாகம போதனையின் தர்க்கரீதியான ஏற்பாடு
- வரலாற்று இறையியல் - சபையின் வரலாற்றில் கோட்பாடுகளின் வளர்ச்சியைக் கண்டறிதல், மற்றும்
- வியாக்கியான இயல்

இப்போது பெரும்பாலும், பாரம்பரிய கல்வி இறையியல் இந்த தலைப்புகளில் முதன்மையாக பாரம்பரிய நம்பிக்கையின் சாதகமான புள்ளியிலிருந்து அல்லது இந்த விஷயங்களைப் பற்றி *சிந்திக்கும்* சரியான வழியிலிருந்து கவனம் செலுத்தியுள்ளது. ஏதேனும் ஒரு பொதுவான கல்லூரி வகுப்பானது இந்த பாடங்களைக் குறித்த கருத்துகளை நேராகப் பெறுவதில் கவனம் செலுத்தும். அதாவது எல்லோரும் சரியாக சிந்திக்கிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளும். எப்போதாவது, சில கல்லூரி வகுப்புகள் கற்றல் திறன்களில் கவனம் செலுத்தும். ஆராதனை, சுவிசேஷம் உரைத்தல், ஆலோசனை, பிரசங்கம் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தும் வகுப்புகள் பொதுவாக திறமைகளில் அல்லது நடைமுறை இறையியலில் கணிசமான அக்கறையைக் கொண்டுள்ளன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, கல்லூரி வகுப்புகள் சரியான உணர்ச்சிகள் அல்லது சரியான உணர்வுகள் அல்லது இறையியலின் உணர்ச்சி பரிமாணங்களில் மற்றும் பிரசங்க வகுப்புகளில் கவனம் செலுத்துவது பொதுவானதல்ல. இருந்தாலும், இந்த பாடத்தில் நாம் கற்றுக்கொண்டபடி, இறையியல் தலைப்புகளின் மீது நமக்கு இருக்கும் போதுமான அணுகுமுறையானது மூன்று திசைகளிலும் நமது கவனத்தை ஆழப்படுத்த வேண்டும். எனவே, இறையியல் மாணவருக்கு முன்னால் உள்ள பணியானது மகத்தானது என்பதை நாம் காணலாம். இறையியலின் ஒவ்வொரு தலைப்பையும் கற்றுக்கொள்ள, பல எண்ணற்ற திசைகள் உள்ளன.

நீங்கள் கற்பனை செய்கிறபடி, தலைப்புகளின் நீண்ட பட்டியல் மற்றும் நமது இறையியலை உருவாக்கும் போது நாம் எதிர்கொள்ளும் பல விருப்பங்கள் தேர்வுகளைச் செய்வதற்கான அவசியத்திற்கு வழிவகுக்கின்றன. நாம் கற்க விரும்பும் தலைப்புகள் மற்றும் முக்கியத்துவங்களை நாம் தேர்வு செய்ய வேண்டும்.

தேர்வுகள்

மற்றவர்கள் என்ன செய்தார்கள் என்பதைக் கற்றுக்கொள்வது நல்லது என்று வீடுகளைக் கட்டும் ஒவ்வொருவரும் உங்களுக்குச் சொல்வார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில், கட்டிடம் கட்டுபவர்கள் தங்கள் சொந்த திட்டங்களை முடிக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் தீர்மானிக்க வேண்டும். அதுபோலவே, பல வழிகளில், நாம் கிறிஸ்தவ இறையியலைக் கட்டியெழுப்பும்போது நமக்கும் இது பொருந்தும். கிறிஸ்துவின் மற்ற சீஷர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்வது நமக்கு நல்லது. அவர்கள் அடையாளம் கண்ட தலைப்புகளில் இருந்தும் அந்த தலைப்புகளை அவர்கள் எவ்வாறு கையாண்டார்கள் என்பதிலிருந்தும் நாம் கற்றுக்கொள்ள நிறைய இருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில், நாம் ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்கு நாம் செய்யும் ஊழியத்தை அதிகரிக்கும் இறையியலை நாமே உருவாக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும்.

இறையியலின் புதிய மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஒரு பெரிய ஆபத்து உள்ளது. இறையியல் தலைப்புகளின் எண்ணிக்கை மற்றும் அவைகளின் சிக்கலான தன்மை மிகப்பெரியதாக இருக்கலாம். உண்மையில், இந்த துறை மிகவும் பெரியது, ஆகையால் பல மாணவர்கள் இந்த தலைப்புகளின் மூல தரவைக் கற்றுக்கொள்வதை விட கொஞ்சம் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள். இதன் விளைவாக, மாணவர்கள் பெரும்பாலும் பாரம்பரிய கோட்பாடுகளில் கிட்டத்தட்ட பிரத்தியேகமாக கவனம் செலுத்துகிறார்கள், ஏனென்றால் மற்ற பரிமாணங்களை ஆராய மிகக் குறைந்த நேரமே அவர்களிடம் உள்ளது.

இந்த பாடங்களில் பல இறையியல் தலைப்புகள் இருப்பதால் அவைகளில் மூழ்கடிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க விரும்புகிறோம். எனவே, இறையியலின் முழு கலைக்களஞ்சியத்தையும் அறிமுகப்படுத்த முயற்சிப்பதை விட, நாம் ஒரு சில, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாடங்களில் மட்டும் கவனம் செலுத்தப் போகிறோம். நாம் முன்னோக்கி நகரும் போது, நாம் இறையியல் அம்சங்களில் கவனம் செலுத்துவோம். அதை போதக இறையியல் காரியங்கள் என்று அழைக்கலாம். இதன் மூலம் நாம் அர்த்தப்படுத்துவது என்னவென்றால், போதகர்களுக்கும் சபைத் தலைவர்களுக்கும் நேரடியாக நன்மை பயக்கும் நம்பிக்கைகள், நடைமுறைகள் மற்றும் உணர்வுகளின் தொகுப்புகளில் கவனம் செலுத்துவதாகும். இது போன்ற பின்வரும் கேள்விகளை நாம் கேட்போம்: சபைத் தலைமைக்கான பயிற்சி பெறும் மக்கள் எவ்வாறு இறையியல் ஆய்வை அணுக வேண்டும்? அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்ன? அவர்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன? அவர்கள் இறையியல் ரீதியாக என்ன உணர் வேண்டும்?

அதிர்ஷ்டவசமாக, இந்த கேள்விகளுக்கான பதில்களை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதில்லை. சபையானது ஏற்கனவே பல முக்கியமான திசைகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. இறையியல் கல்வி பல நூற்றாண்டுகளாக

வளர்ந்துள்ளதால், உலகெங்கிலும் உள்ள பல்வேறு பிரிவுகளிடையே ஒருமித்த கருத்து வளர்ந்துள்ளது. இன்று, சபையில் தலைவர்களுக்கு கல்வி கற்பிக்கும் போது உள்ளடக்கப்பட வேண்டிய தலைப்புகளின் வகைகளில் பொதுவான உடன்பாடு உள்ளது.

கிறிஸ்தவத் தலைவர்களை வளர்ப்பதில் எந்த இறையியல் தலைப்புகள் முக்கியமானவை என்பதைப் பற்றி விவாதிக்கும்போது, அவைகளில் சிலவற்றைப் பற்றி சிந்திக்கலாம். முதலாவதாக, பழைய ஏற்பாட்டிலிருந்து புதிய ஏற்பாடு வரையிலான வேதாகமமானது தேவனுடைய ராஜ்யத்தையும் பரிசுத்த உடன்படிக்கையையும் பற்றியது. தேவ இயல், கிறிஸ்துவியல், பரிசுத்த ஆவியானவரின் இயல், மானிடவியல், கடைசி கால இயல் மற்றும் பல முறைப்படுத்தப்பட்ட இறையியலின் பாரம்பரிய தலைப்புகளும் உள்ளன. நடைமுறை இறையியல் மற்றும் சபை வரலாறு போன்ற இன்னும் பொருத்தமான தலைப்புகளும் உள்ளன. என்னைப் பொறுத்தவரை, குறிப்பாக சபைத் தலைவர்களின் வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தும் ஒருவராக, சுவிசேஷத்தை எப்படி அறிவிப்பது, ஜெபம் செய்வது, கற்பிப்பதற்கான வரத்தைப் பெற்றிருப்பது எப்படி என்பதை அவர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக சுவிசேஷம் உரைத்தல் என்பது ஒரு கூட்டத்திற்கு கற்பிப்பது மட்டுமல்ல, இயேசு அப்போஸ்தலர்களை வழிநடத்தியது போலவே ஒரு சபைத் தலைவரும் சீஷர்களை வழிநடத்த வேண்டும். இங்கே சம்பந்தப்பட்ட நோக்கம் மிகவும் பரந்ததாக உள்ளது.

– Dr. பியாவோ சென், மொழிபெயர்ப்பு

வேதாகம பிரிவு; கோட்பாட்டு மற்றும் வரலாற்றுப் பிரிவு, மற்றும் நடைமுறைப் பிரிவு என இவ்விதமாகத் தோன்றும் ஒரு வழக்கமான செமினரி பாடத்திட்டம் பெரும்பாலும் மூன்று முக்கிய பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மூன்று பிரிவுகளும் பரிசுத்த ஆவியானவர் சபையை அதன் தலைவர்களுக்கு இறையியல் கல்வியை வளர்ப்பதற்கு வழிநடத்திய முக்கிய வழிகளைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன. வேதாகமப் பிரிவிலிருந்து தொடங்கும் ஒவ்வொரு பகுதியையும் பார்ப்போம்.

வேதாகமப் பிரிவானது பொதுவாக பழைய ஏற்பாட்டு ஆய்வுகள் மற்றும் புதிய ஏற்பாட்டு ஆய்வுகள் என பிரிக்கப்படுகிறது. பாடத்திட்டத்தின் இந்த பகுதிகள் வேதாகமத்தின் உள்ளடக்கத்தில் கவனம் செலுத்துகின்றன, மேலும் எதிர்கால சபைத் தலைவர்கள் வேதத்தை சரியாக

வியாக்கியானப்படுத்துவதைக் குறித்து போதிக்கின்றன. கோட்பாட்டு மற்றும் வரலாற்றுப் பிரிவு பெரும்பாலும் சபை வரலாறு மற்றும் முறைப்படுத்தப்பட்ட இறையியல் என பிரிக்கப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் சரீரமானது வெவ்வேறு காலங்களில் வெவ்வேறு வழிகளில் உலகத்திற்கு எதிராகப் போராடியது போல, தேவன் சபையில் இறையியலை எவ்வாறு வளர்த்தெடுத்தார் என்பதில் திருச்சபை வரலாறு கவனம் செலுத்துகிறது. சபை வேதத்தின் போதனையை தர்க்கரீதியான அல்லது முறையான ஏற்பாடுகளாக ஒழுங்கமைத்துள்ள வழிகளைக் குறித்து முறைப்படுத்தப்பட்ட இறையியல் மாணவர்களுக்கு போதிக்கிறது. இறுதியாக, நடைமுறை பிரிவு மாணவர்களின் தனிப்பட்ட ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி மற்றும் பிரசங்கம் மற்றும் சிவிசேஷம் போன்ற நடைமுறை ஊழிய திறன்களின் மீது அவர்களின் கவனத்தை ஈர்க்கிறது.

இந்த தொடர் படிப்பினைகளின் மூலம் நாம் முன்னேறும்போது, இந்த இறையியல் பிரிவுகளின் முக்கியமான வரையறைகளை நாம் அறிந்து கொள்ளுவோம். இறையியலின் இந்த ஒவ்வொரு பகுதியும் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதையும், நாம் இறையியலைத் தொடரும்போது அவை எவ்வாறு ஒன்றிணைந்து செயல்படுகின்றன என்பதையும் நாம் ஆராய்வோம். கூடுதலாக, நாம் ஒவ்வொரு பிரிவையும் படிக்கும்போது நம்முடைய இறையியல் இலக்குகள் மூன்றையும் மனதில் வைத்திருப்போம். நாம் பாரம்பரிய கோட்பாடுகளில் மட்டும் கவனம் செலுத்துவதில்லை, ஆனால் நடைமுறை இறையியலிலும் சரியான உணர்ச்சிகள் மற்றும் உணர்வுகளிலும் கவனம் செலுத்துவோம். இந்த வழியில், நாம் ஒரு பொறுப்பான கிறிஸ்தவ இறையியலைக் கட்டமைப்போம்.

முடிவுரை

இந்தப் பாடத்தில், "இறையியல் என்றால் என்ன?" என்று நாம் இறையியலைப் பற்றி ஆராயும்போது நாம் கேட்கக்கூடிய மிக அடிப்படையான கேள்வியை ஆராய்ந்திருக்கிறோம். இறையியலின் வரையறைகள், இறையியலின் இலக்குகள் மற்றும் இறையியலின் தலைப்புகள் என இந்த கேள்வியின் மூன்று அம்சங்களை நாம் பார்த்துள்ளோம்.

இறையியலைக் கட்டியெழுப்புவது கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிற ஒவ்வொருவரின் சிலாக்கியமும் பொறுப்பும் ஆகும். இந்த பாடத்தில் நாம் பார்த்தபடி, இதை ஒரு முறையான வழியில் செய்வது சவால்களையும் வாய்ப்புகளையும் வழங்குகிறது. கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தைப் பற்றி நாம் எப்படிச் சிந்திக்கிறோம், செயல்படுகிறோம், உணர்கிறோம் என்பதற்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் பாதைகளைத் தவிர்ப்பதில் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். கிறிஸ்துவின் ஊழியர்களாக நாம் எவ்வாறு சிந்திக்கிறோம், செயல்படுகிறோம்,

உணர்கிறோம் என்பதை மேம்படுத்தும் வழிகளில் இறையியலைத் தொடர் நம்மால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். இந்த பாடத்தில் நாம் பேசிய சிக்கல்கள் மிகவும் அடிப்படையானவைகளாகும், ஆகையால் அவை *உங்களுடைய இறையியலைக் கட்டுதல்* என்கிற இந்த முழு தொடர் பாடங்களின் மீதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். தேவனுடைய கிருபையினால், கிறிஸ்துவைக் கனம்பண்ணுகிற, அவருடைய ராஜ்யத்தை நம்முடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும், உலகெங்கிலும் உள்ள சபையிலும் முன்னெடுத்துச்செல்லும் இறையியலைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு நாம் தயாராவோம்.